

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

Inhoud

Besluiten aangenomen krachtens titel VI van het Verdrag betreffende de Europese Unie

2001/220/JBZ:

- ★ **Kaderbesluit van de Raad van 15 maart 2001 inzake de status van het slachtoffer in de strafprocedure** 1

I Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing

Verordening (EG) nr. 551/2001 van de Commissie van 21 maart 2001 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit 5

Verordening (EG) nr. 552/2001 van de Commissie van 21 maart 2001 tot vaststelling van het maximumbedrag van de restitutie bij uitvoer van witte suiker voor de 32e deelinschrijving in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 1531/2000 7

Verordening (EG) nr. 553/2001 van de Commissie van 21 maart 2001 tot vaststelling, voor de sector suiker, van de representatieve prijzen en de bedragen van de aanvullende invoerrechten voor melasse 8

Verordening (EG) nr. 554/2001 van de Commissie van 21 maart 2001 tot vaststelling van de restituties bij uitvoer van witte en ruwe suiker in onveranderde vorm 10

Verordening (EG) nr. 555/2001 van de Commissie van 21 maart 2001 betreffende de opening van een openbare inschrijving voor de vaststelling van de verlaging van het recht bij invoer van maïs, van herkomst uit derde landen, in Portugal 12

- ★ **Verordening (EG) nr. 556/2001 van de Commissie van 21 maart 2001 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 2316/1999 houdende uitvoeringsbepalingen van Verordening (EG) nr. 1251/1999 van de Raad tot instelling van een steunregeling voor producenten van bepaalde akkerbouwgewassen, ten aanzien van de uit productie genomen percelen en de lijst van in aanmerking komende vlas- en hennepassen** 13

Verordening (EG) nr. 557/2001 van de Commissie van 21 maart 2001 tot intrekking van Verordening (EG) nr. 284/2001 en tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 1627/89 betreffende de aankoop van rundvlees door middel van inschrijving 14

★ Richtlijn 2001/23/EG van de Raad van 12 maart 2001 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten betreffende het behoud van de rechten van de werknemers bij overgang van ondernemingen, vestigingen of onderdelen van ondernemingen of vestigingen	16
II Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing	
Raad	
2001/221/EG:	
★ Besluit van de Raad van 12 maart 2001 betreffende deelname van de Europese Gemeenschap aan de Internationale Studiegroep voor lood en zink	21
2001/222/EG:	
★ Besluit van de Raad van 12 maart 2001 houdende benoeming van een Oostenrijks plaatsvervanger van het Comité van de Regio's	28
Commissie	
2001/223/EG:	
★ Beschikking van de Commissie van 21 maart 2001 tot vaststelling van beschermende maatregelen in verband met mond- en klauwzeer in Nederland ⁽¹⁾ (kennisgeving geschied onder nummer C(2001) 964)	29
Rectificaties	
★ Rectificatie van Besluit 2001/173/EG van de Raad van 26 februari 2001 houdende benoeming van een Nederlands lid en een Nederlands plaatsvervangend lid van het Comité van de Regio's (PB L 63 van 3.3.2001)	36

(Besluiten aangenomen krachtens titel VI van het Verdrag betreffende de Europese Unie)

KADERBESLUIT VAN DE RAAD
van 15 maart 2001
inzake de status van het slachtoffer in de strafprocedure
(2001/220/JBZ)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag betreffende de Europese Unie, inzonderheid op artikel 31 en artikel 34, lid 2, onder b),

Gezien het initiatief van de Portugese Republiek ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Europees Parlement ⁽²⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Overeenkomstig het actieplan van de Raad en de Commissie over hoe de bepalingen van het Verdrag van Amsterdam inzake de totstandbrenging van een ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid het best kunnen worden uitgevoerd, en inzonderheid punt 19 en punt 51, onder c), dient de kwestie van slachtofferhulp binnen vijf jaar na de inwerkingtreding van het Verdrag te worden aangepakt door een vergelijkende studie van slachtoffervergoedingsregelingen te maken en na te gaan of actie binnen de Unie haalbaar is.
- (2) De Commissie heeft op 14 juli 1999 een mededeling betreffende „Slachtoffers van misdrijven in de Europese Unie: reflecties over normen en maatregelen” toegezonden aan het Europees Parlement, de Raad en het Economisch en Sociaal Comité. Het Europees Parlement heeft op 15 juni 2000 een resolutie aangenomen over de mededeling van de Commissie.
- (3) In de conclusies van de Europese Raad van Tampere van 15 en 16 oktober 1999, inzonderheid in punt 32, is bepaald dat minimumnormen dienen te worden opgesteld voor de bescherming van slachtoffers van misdrijven, in het bijzonder inzake de toegang tot de rechter voor slachtoffers van misdrijven en hun recht op schadevergoeding, met inbegrip van de proceskosten. Voorts dienen nationale programma's te worden uitgewerkt ter financiering van al dan niet van overheidswege getroffen maatregelen voor hulp aan en bescherming van slachtoffers.
- (4) De lidstaten dienen hun wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen onderling aan te passen voorzover dit nodig is ter verwezenlijking van het doel, de slachtoffers van misdrijven een hoog beschermingsniveau te bieden, ongeacht in welke lidstaat zij zich bevinden.

- (5) Het is belangrijk dat de noden van slachtoffers op een alomvattende en gestructureerde wijze worden gezien en behandeld, en dat gedeeltelijke of incoherente oplossingen die tot secundaire victimisatie aanleiding kunnen geven, worden vermeden.
- (6) Daarom zijn de bepalingen van dit kaderbesluit niet beperkt tot de behartiging van de belangen van het slachtoffer in het kader van de strafprocedure sensu stricto. Zij behelzen ook een aantal maatregelen voor bijstand aan slachtoffers vóór, tijdens of na de strafprocedure, die de effecten van het misdrijf kunnen verlichten.
- (7) De maatregelen voor hulp aan slachtoffers van misdrijven, in het bijzonder de bepalingen over schade-loosstelling en bemiddeling, staan los van de oplossingen die de burgerlijke procedure biedt.
- (8) Er is een onderlinge aanpassing nodig van de voorschriften en praktijken met betrekking tot de status en de voornaamste rechten van het slachtoffer, met bijzondere aandacht voor het recht van het slachtoffer met respect te worden bejegend, te spreken en geïnformeerd te worden, te begrijpen en begrepen te worden, en beschermd te worden in de verschillende fasen van de procedure; ook moet rekening worden gehouden met het nadelige feit dat het slachtoffer in een andere lidstaat verblijft dan die waar het misdrijf is gepleegd.
- (9) De bepalingen van dit kaderbesluit verplichten de lidstaten echter niet de slachtoffers een behandeling te garanderen die gelijkwaardig is aan die van de procespartijen.
- (10) Het optreden van gespecialiseerde diensten en van organisaties voor slachtofferhulp vóór, tijdens en na de strafprocedure is belangrijk.
- (11) De personen die in contact staan met het slachtoffer moeten een passende en degelijke opleiding krijgen; dit is van fundamenteel belang zowel voor het slachtoffer als voor het bereiken van de doelstellingen van de procedure.
- (12) Er dient gebruik te worden gemaakt van coördinatieregelingen voor netwerken van contactpunten in de lidstaten, hetzij in het gerechtelijk systeem, hetzij tussen organisaties voor slachtofferhulp,

⁽¹⁾ PB C 243 van 24.8.2000, blz. 4.

⁽²⁾ Advies uitgebracht op 12 december 2000 (nog niet verschenen in het Publicatieblad).

HEEFT HET VOLGENDE KADERBESLUIT AANGENOMEN:

Artikel 1

Begripsomschrijvingen

Voor de toepassing van dit kaderbesluit wordt verstaan onder:

- a) slachtoffer: de natuurlijke persoon die als direct gevolg van het handelen of nalaten dat in strijd is met de strafwetgeving van een lidstaat schade, met inbegrip van lichamelijk of geestelijk letsel, geestelijke pijn en economische schade, heeft geleden;
- b) organisatie voor slachtofferhulp: legaal in een lidstaat gevestigde niet-gouvernementele organisatie waarvan de kosteloze activiteiten van hulp aan slachtoffers van een strafbaar feit, in omstandigheden die zich daarvoor lenen, een aanvulling vormen op de desbetreffende activiteiten van de staat;
- c) strafprocedure: strafprocedure in de zin van het toepasselijk nationaal recht;
- d) procedure: in ruime zin, dat wil zeggen naast de strafprocedure, alle door het slachtoffer in die hoedanigheid gelegde contacten met ongeacht welke autoriteit, overheidsdienst of organisatie voor slachtofferhulp vóór, tijdens en na de strafprocedure;
- e) bemiddeling in strafzaken: vóór of tijdens de strafprocedure, het zoeken naar een via onderhandelingen tot stand gebrachte schikking tussen het slachtoffer en degene die het strafbare feit heeft gepleegd, door bemiddeling van een bevoegde persoon.

Artikel 2

Respect en erkenning

1. Elke lidstaat ruimt in zijn strafrecht een reële en passende rol in voor het slachtoffer. Hij blijft al het nodige doen om te waarborgen dat het slachtoffer tijdens de procedure met het gepaste respect voor zijn persoonlijke waardigheid wordt bejegend, en erkent de rechten en rechtmatige belangen van het slachtoffer, in het bijzonder in de strafprocedure.

2. Elke lidstaat waarborgt dat bijzonder kwetsbare slachtoffers een specifieke behandeling kunnen krijgen die zo goed mogelijk aan hun situatie beantwoordt.

Artikel 3

Hoor en bewijslevering

Elke lidstaat waarborgt het slachtoffer de mogelijkheid om tijdens de procedure gehoord te worden en bewijselementen aan te dragen.

Elke lidstaat neemt de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat het slachtoffer slechts voorzover noodzakelijk ten behoeve van de strafprocedure wordt ondervraagd door de autoriteiten.

Artikel 4

Recht op informatie

1. Elke lidstaat waarborgt dat het slachtoffer in het bijzonder vanaf het eerste contact met de handhavingsdiensten, met middelen die hij daartoe geschikt acht en zoveel mogelijk in de

algemeen begrepen talen, toegang heeft tot de voor de bescherming van zijn belangen relevante informatie. Deze informatie omvat ten minste het volgende:

- a) tot welke diensten of organisaties kan het slachtoffer zich met het oog op hulp richten;
- b) welke soort hulp kan het slachtoffer ontvangen;
- c) waar en hoe kan het slachtoffer een klacht indienen;
- d) welke procedurele stappen volgen op de klacht en welke rol kan het slachtoffer in verband met dergelijke procedures spelen;
- e) hoe en onder welke omstandigheden kan het slachtoffer bescherming krijgen;
- f) in hoeverre en onder welke voorwaarden heeft het slachtoffer toegang tot:
 - i) juridisch advies,
 - ii) rechtsbijstand, of
 - iii) enige andere vorm van advies,indien het slachtoffer daar recht op heeft in de onder i) en ii) bedoelde gevallen;
- g) welke vereisten zijn verbonden aan het recht van het slachtoffer op schadeloosstelling;
- h) op welke bijzondere mechanismen kan het slachtoffer zich, ter bescherming van zijn belangen, beroepen wanneer het in een andere staat woont.

2. Elke lidstaat waarborgt dat een slachtoffer dat de wens daartoe kenbaar heeft gemaakt, in kennis wordt gesteld van:

- a) het gevolg dat aan zijn klacht is gegeven;
- b) in geval van vervolging, de gegevens op basis waarvan het slachtoffer zich kan informeren over het verloop van de strafprocedure tegen de persoon die voor de hem betreffende feiten wordt vervolgd, behalve in uitzonderlijke gevallen waar het goede verloop van de zaak nadelig kan worden beïnvloed;
- c) de door de rechter uitgesproken beslissing.

3. De lidstaten nemen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat het slachtoffer, ten minste in de gevallen waarin voor hem een gevaar bestaat, indien nodig op de hoogte kan worden gesteld op het ogenblik van de invrijheidstelling van de persoon die wegens het feit vervolgd of veroordeeld is.

4. Wanneer een lidstaat op eigen initiatief de in de leden 2 en 3 bedoelde informatie verstrekt, moet hij het slachtoffer het recht waarborgen om ervoor te kiezen deze informatie niet te ontvangen, tenzij toezending daarvan volgens de toepasselijke strafprocedure verplicht is.

Artikel 5

Waarborgen in verband met de communicatie

Elke lidstaat treft de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat het slachtoffer dat als getuige of partij bij de procedure betrokken is, zo weinig mogelijk communicatieproblemen ondervindt met betrekking tot het begrip van of zijn eigen rol in de belangrijke fasen van de strafprocedure in kwestie, zoals hij dergelijke maatregelen ook ten aanzien van de verdachte treft.

*Artikel 6***Specifieke bijstand ten behoeve van het slachtoffer**

Elke lidstaat waarborgt dat het slachtoffer, zo nodig kosteloos, toegang heeft tot advies in de zin van artikel 4, lid 1, onder f), punt iii), over zijn rol in de procedure alsmede, in voorkomend geval, tot rechtsbijstand in de zin van artikel 4, lid 1, onder f), punt ii), indien het slachtoffer de status van partij bij de strafprocedure kan hebben.

*Artikel 7***Uitgaven van het slachtoffer in verband met de strafprocedure**

Elke lidstaat biedt het slachtoffer dat de status van partij of van getuige heeft, volgens de toepasselijke nationale voorschriften de mogelijkheid om de uitgaven vergoed te krijgen die voortvloeien uit zijn rechtmatige deelneming aan de strafprocedure.

*Artikel 8***Recht op bescherming**

1. Elke lidstaat waarborgt een passend niveau van bescherming voor het slachtoffer en, in voorkomend geval, diens familieleden of gelijkgestelde personen, met name wat betreft hun veiligheid en de bescherming van hun persoonlijke levenssfeer, wanneer er naar het oordeel van de bevoegde autoriteiten een ernstige dreiging van wraakacties bestaat of er sterke aanwijzingen zijn dat de persoonlijke levenssfeer ernstig en opzettelijk wordt aangetast.

2. Daartoe waarborgt elke lidstaat onverminderd lid 4 de mogelijkheid tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer en de goede naam van het slachtoffer, diens familieleden of gelijkgestelde personen, indien nodig in het kader van een rechterlijke procedure.

3. Elke lidstaat waarborgt tevens dat contact tussen slachtoffers en daders in gerechtsgebouwen vermeden kan worden, tenzij dit contact in het kader van de strafprocedure noodzakelijk is. Zo nodig rust elke lidstaat de gerechtsgebouwen daartoe geleidelijk uit met afzonderlijke wachtkamers voor slachtoffers.

4. Elke lidstaat waarborgt dat wanneer slachtoffers, vooral de kwetsbaarste, beschermd moeten worden tegen de gevolgen van hun verklaringen ter terechtzitting, zij op grond van een rechterlijke beslissing hun verklaringen kunnen afleggen onder omstandigheden waaronder dat doel bereikt kan worden, met behulp van elk middel dat verenigbaar is met de grondbeginselen van zijn recht.

*Artikel 9***Recht op schadeloosstelling in het kader van de strafprocedure**

1. Elke lidstaat waarborgt het slachtoffer van een strafbaar feit het recht om in het kader van de strafprocedure binnen een redelijke termijn een beslissing te verkrijgen met betrekking tot

de schadeloosstelling door de dader, tenzij de nationale wet in bepaalde gevallen bepaalt dat de schadeloosstelling in een ander kader geschiedt.

2. Elke lidstaat treft maatregelen om ervoor te zorgen dat de dader het slachtoffer voldoende schadeloos stelt.

3. De voorwerpen van het slachtoffer die in de strafprocedure in beslag zijn genomen en teruggegeven kunnen worden, worden onverwijld aan het slachtoffer teruggegeven, tenzij dit in het kader van de strafprocedure volstrekt onmogelijk is.

*Artikel 10***Bemiddeling in strafzaken**

1. Elke lidstaat zorgt voor de bevordering van bemiddeling in strafzaken met betrekking tot de strafbare feiten waarvoor hij die maatregel passend acht.

2. Elke lidstaat ziet erop toe dat elke overeenkomst die in een bemiddeling in strafzaken tussen het slachtoffer en de dader wordt bereikt, in aanmerking kan worden genomen.

*Artikel 11***Slachtoffers met woonplaats in een andere lidstaat**

1. Elke lidstaat zorgt ervoor dat zijn bevoegde autoriteiten in staat zijn passende maatregelen te treffen om de problemen die het gevolg zijn van het feit dat het slachtoffer in een andere staat woont dan die waar het strafbare feit begaan is, zo beperkt mogelijk te houden, in het bijzonder voor wat betreft het verloop van de procedure. Daartoe moeten die autoriteiten in het bijzonder in staat zijn:

- te beslissen dat het slachtoffer meteen nadat het strafbaar feit gepleegd is, een verklaring kan afleggen;
- voor het verhoor van getuigen met woonplaats in een andere lidstaat zoveel mogelijk gebruik te maken van de bepalingen over videoconferentie en telefoonconferentie in de artikelen 10 en 11 van de Overeenkomst tussen de lidstaten van de Europese Unie van 29 mei 2000 betreffende de wederzijdse rechtshulp in strafzaken ⁽¹⁾.

2. Elke lidstaat zorgt ervoor dat het slachtoffer van een strafbaar feit in een andere lidstaat dan de staat van zijn woonplaats een klacht kan indienen bij de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van zijn woonplaats indien hij dat niet heeft kunnen of, bij een ernstig feit, niet heeft willen doen in de staat waar het strafbare feit werd gepleegd.

Indien de bevoegde autoriteit waarbij de klacht is ingediend, niet zelf gebruikmaakt van haar bevoegdheid terzake, verwijst zij de klacht onverwijld naar de bevoegde autoriteit van de lidstaat op het grondgebied waarvan het strafbare feit is gepleegd. Deze klacht wordt behandeld volgens het nationale recht van de staat waar het feit gepleegd is.

*Artikel 12***Samenwerking tussen lidstaten**

Elke lidstaat ondersteunt, ontwikkelt en verbetert de samenwerking tussen de lidstaten teneinde een doeltreffender bescherming van de belangen van het slachtoffer in de strafprocedure te vergemakkelijken, in de vorm van rechtstreeks aan het gerechtelijk systeem gerelateerde netwerken of van banden tussen de organisaties voor slachtofferhulp.

⁽¹⁾ PB C 197 van 12.7.2000, blz. 1.

*Artikel 13***Gespecialiseerde diensten en organisaties voor slachtofferhulp**

1. Elke lidstaat bevordert dat in het kader van de strafprocedure slachtofferhulp plaatsvindt in de vorm van organisatie van de initiële opvang van het slachtoffer, en daarna van hulp en bijstand aan het slachtoffer, door speciaal daarvoor opgeleid overheidspersoneel beschikbaar te stellen, of door organisaties voor slachtofferhulp te erkennen en te financieren.

2. Elke lidstaat stimuleert het handelen van dat overheids-personeel of van organisaties voor slachtofferhulp in de straf-procedure, in het bijzonder met betrekking tot:

- a) informatie aan het slachtoffer;
- b) hulp aan het slachtoffer overeenkomstig zijn onmiddellijke behoeften;
- c) waar nodig en mogelijk, begeleiding van het slachtoffer tijdens de strafprocedure;
- d) bijstand aan het slachtoffer op diens verzoek na afloop van de strafprocedure.

*Artikel 14***Beroepsopleiding van de personen die in de strafprocedure optreden of anderszins met het slachtoffer in contact staan**

1. Elke lidstaat stimuleert via overheidsdiensten of door financiering van organisaties voor slachtofferhulp, initiatieven die een passende en op de specifieke behoeften van de meest kwetsbare groepen afgestemde beroepsopleiding mogelijk maken voor de personen die in de procedure optreden of anderszins met het slachtoffer in contact staan.

2. Lid 1 geldt in het bijzonder voor politiediensten en rechtsbeoefenaars.

*Artikel 15***Praktische voorwaarden inzake de situatie van het slachtoffer in de strafprocedure**

1. Elke lidstaat streeft ernaar om in het kader van de straf-procedure in het algemeen en in het bijzonder in de gebouwen waar strafprocedures kunnen worden ingesteld, geleidelijk de voorwaarden te scheppen die nodig zijn om te trachten secundaire victimisatie te voorkomen en onnodige druk op het slachtoffer te vermijden, in het bijzonder door te zorgen voor goede opvang, en voor aan de situatie aangepaste omstandigheden in de betrokken gebouwen.

2. Voor de toepassing van lid 1 schenkt elke lidstaat in het bijzonder aandacht aan faciliteiten in gerechtsgebouwen, bij politiediensten, overheidsdiensten en organisaties voor slachtofferhulp.

*Artikel 16***Territoriale werkingssfeer**

Dit kaderbesluit is van toepassing op Gibraltar.

*Artikel 17***Uitvoering**

Elke lidstaat doet de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om aan dit kaderbesluit te voldoen:

- voor wat artikel 10 betreft, uiterlijk op 22 maart 2006;
- voor wat de artikelen 5 en 6 betreft, uiterlijk op 22 maart 2004;
- voor wat de overige bepalingen betreft, uiterlijk op 22 maart 2002.

*Artikel 18***Evaluatie**

Elke lidstaat deelt op de in artikel 17 genoemde data het secretariaat-generaal van de Raad en de Commissie de tekst mee van de voorschriften waarmee zij hun verplichtingen uit hoofde van dit kaderbesluit in hun nationale recht omzetten. De Raad beoordeelt binnen een termijn van een jaar volgend op die data de maatregelen die de lidstaten hebben getroffen om dit kaderbesluit na te leven, aan de hand van een verslag dat door het secretariaat-generaal van de Raad wordt opgesteld op basis van de gegevens van de lidstaten en een schriftelijk verslag van de Commissie.

*Artikel 19***Inwerkingtreding**

Dit kaderbesluit treedt in werking op de dag van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Gedaan te Brussel, 15 maart 2001.

Voor de Raad

De voorzitter

M-I. KLINGVALL

I

(Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing)

VERORDENING (EG) Nr. 551/2001 VAN DE COMMISSIE
van 21 maart 2001
tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde
soorten groenten en fruit

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3223/94 van de Commissie van 21 december 1994 houdende uitvoeringsbepalingen van de invoerregeling voor groenten en fruit ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1498/98 ⁽²⁾, en met name op artikel 4, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In Verordening (EG) nr. 3223/94 zijn op grond van de multilaterale handelsbesprekingen in het kader van de Uruguayronde de criteria vastgesteld aan de hand waarvan de Commissie voor de producten en de periodes die in de bijlage bij die verordening zijn vermeld, de forfaitaire waarden bij invoer uit derde landen vaststelt.

- (2) Op grond van de bovenvermelde criteria moeten de forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld op de in de bijlage bij deze verordening vermelde niveaus,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 4 van Verordening (EG) nr. 3223/94 bedoelde forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld zoals aangegeven in de tabel in de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 22 maart 2001.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 21 maart 2001.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 337 van 24.12.1994, blz. 66.

⁽²⁾ PB L 198 van 15.7.1998, blz. 4.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 21 maart 2001 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit

(in EUR/100 kg)

GN-code	Code derde landen ⁽¹⁾	Forfaitaire invoerwaarde
0702 00 00	052	113,2
	204	44,1
	212	106,0
	999	87,8
0707 00 05	052	148,6
	999	148,6
0709 10 00	220	255,0
	999	255,0
0709 90 70	052	126,4
	204	121,3
	999	123,8
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	68,0
	204	49,3
	212	56,2
	220	58,8
	624	56,7
	999	57,8
0805 30 10	052	57,2
	600	60,6
	999	58,9
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	039	91,2
	388	90,5
	400	84,2
	404	94,8
	508	89,7
	512	96,7
	528	90,3
	720	115,7
	728	105,3
	999	95,4
0808 20 50	388	70,6
	512	65,3
	528	70,5
	999	68,8

⁽¹⁾ Landennomenclatuur vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 2032/2000 van de Commissie (PB L 243 van 28.9.2000, blz. 14). De code „999” staat voor „andere oorsprong”.

VERORDENING (EG) Nr. 552/2001 VAN DE COMMISSIE**van 21 maart 2001****tot vaststelling van het maximumbedrag van de restitutie bij uitvoer van witte suiker voor de 32e deelinschrijving in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 1531/2000**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2038/1999 van de Raad van 13 september 1999 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector suiker ⁽¹⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1527/2000 van de Commissie ⁽²⁾, met name op artikel 18, lid 5, tweede alinea, onder b),

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Krachtens Verordening (EG) nr. 1531/2000 van de Commissie van 13 juli 2000 betreffende een permanente inschrijving voor de vaststelling van heffingen en/of restituties bij uitvoer van witte suiker ⁽³⁾, worden deelinschrijvingen gehouden voor de uitvoer van deze suiker.
- (2) Overeenkomstig de bepalingen van artikel 9, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1531/2000 naar gelang van het geval, wordt een maximumbedrag van de restitutie bij uitvoer vastgesteld voor de betrokken deelinschrijving, waarbij met name rekening wordt gehouden met de

situatie en de te verwachten ontwikkeling van de suikermarkt in de Gemeenschap en daarbuiten.

- (3) Na onderzoek van de offertes moeten de in artikel 1 bedoelde bepalingen worden vastgesteld voor de 32e deelinschrijving.
- (4) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor suiker,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Voor de 32e deelinschrijving voor witte suiker, gehouden krachtens Verordening (EG) nr. 1531/2000, wordt het maximumbedrag van de restitutie bij uitvoer vastgesteld op 45,658 EUR/100 kg.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 22 maart 2001.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 21 maart 2001.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 252 van 25.9.1999, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 175 van 14.7.2000, blz. 59.

⁽³⁾ PB L 175 van 14.7.2000, blz. 69.

VERORDENING (EG) Nr. 553/2001 VAN DE COMMISSIE**van 21 maart 2001****tot vaststelling, voor de sector suiker, van de representatieve prijzen en de bedragen van de aanvullende invoerrechten voor melasse**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 2038/1999 van de Raad van 13 september 1999 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector suiker⁽¹⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1527/2000 van de Commissie⁽²⁾,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1422/95 van de Commissie van 23 juni 1995 tot vaststelling, voor de sector suiker, van de uitvoeringsbepalingen voor de invoer van melasse en tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 785/68⁽³⁾, en met name op artikel 1, lid 2, en artikel 3, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In Verordening (EG) nr. 1422/95 is bepaald dat de cif-invoerprijs voor melasse, hierna „representatieve prijs” genoemd, wordt vastgesteld overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 785/68 van de Commissie⁽⁴⁾. Deze prijs geldt voor de standaardkwaliteit als gedefinieerd in artikel 1 van Verordening (EEG) nr. 785/68.
- (2) De representatieve prijs voor melasse wordt berekend voor een plaats van grensoverschrijding van de Gemeenschap, namelijk Amsterdam. Bij de berekening van deze prijs moet worden uitgegaan van de gunstigste aankoopmogelijkheden op de wereldmarkt, die worden vastgesteld op grond van de noteringen of prijzen op deze markt, aangepast op basis van de eventuele kwaliteitsverschillen ten opzichte van de standaardkwaliteit. De standaardkwaliteit van melasse is vastgesteld bij Verordening (EEG) nr. 785/68.
- (3) Voor de constatering van de gunstigste aankoopmogelijkheden op de wereldmarkt moet rekening worden gehouden met alle gegevens betreffende de op de wereldmarkt gedane aanbiedingen, de op belangrijke markten in derde landen geconstateerde prijzen en de in het internationale handelsverkeer tot stand gekomen verkooptransacties, waarvan de Commissie door de lidstaten of op eigen initiatief kennis heeft genomen. Krachtens artikel 7 van Verordening (EEG) nr. 785/68 bij die constatering kan worden uitgegaan van een gemiddelde van verschillende prijzen wanneer dat gemiddelde beschouwd kan worden als representatief voor de werkelijke marktontwikkeling.
- (4) Er wordt geen rekening met die gegevens gehouden wanneer de goederen niet van gezonde handelskwaliteit zijn of wanneer de in de aanbieding vermelde prijs

slechts betrekking heeft op een geringe en niet voor de markt representatieve hoeveelheid. Er moet evenmin rekening worden gehouden met die aanbiedingsprijzen waarvan mag worden aangenomen dat ze niet representatief zijn voor de werkelijke marktontwikkeling.

- (5) Om gegevens te verkrijgen die vergelijkbaar zijn met die voor melasse van de standaardkwaliteit, moeten de prijzen, naar gelang van de kwaliteit van de aangeboden melasse, worden verhoogd of verlaagd op basis van de resultaten die bij toepassing van artikel 6 van Verordening (EEG) nr. 785/68 worden verkregen.
- (6) Een representatieve prijs kan bij uitzondering voor een beperkte tijd ongewijzigd gehandhaafd worden wanneer de Commissie geen kennis meer heeft kunnen nemen van de aanbiedingsprijs waarvan is uitgegaan voor de vorige vaststelling van de representatieve prijs, en wanneer de beschikbare aanbiedingsprijzen die niet voldoende representatief lijken te zijn voor de werkelijke marktten, plotselinge en aanzienlijke wijzigingen van de representatieve prijs teweeg zouden brengen.
- (7) Indien er een verschil is tussen de reactieprijs voor het betrokken product en de representatieve prijs, moeten aanvullende invoerrechten worden vastgesteld overeenkomstig artikel 3 van Verordening (EG) nr. 1422/95. Als de invoerrechten worden geschorst overeenkomstig artikel 5 van Verordening (EG) nr. 1422/95, moeten specifieke bedragen ter vervanging van die rechten worden vastgesteld.
- (8) Toepassing van deze bepalingen leidt tot de representatieve prijzen en de aanvullende invoerrechten voor de betrokken producten zoals die worden vastgesteld in de bijlage bij deze verordening.
- (9) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor suiker,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De representatieve prijzen en de aanvullende invoerrechten voor de in artikel 1 van Verordening (EG) nr. 1422/95 bedoelde producten worden vastgesteld zoals aangegeven in de bijlage.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 22 maart 2001.

⁽¹⁾ PB L 252 van 25.9.1999, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 175 van 14.7.2000, blz. 59.

⁽³⁾ PB L 141 van 24.6.1995, blz. 12.

⁽⁴⁾ PB L 145 van 27.6.1968, blz. 12.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 21 maart 2001.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 21 maart 2001 tot vaststelling, voor de sector suiker, van de representatieve prijzen en de aanvullende invoerrechten voor melasse

(in EUR)

GN-code	Representatieve prijs per 100 kg netto van het betrokken product	Aanvullend recht per 100 kg netto van het betrokken product	Toe te passen recht bij invoer als gevolg van schorsing van de invoerrechten, als bedoeld in artikel 5 van Verordening (EG) nr. 1422/95, per 100 kg netto van het betrokken product ⁽²⁾
1703 10 00 ⁽¹⁾	9,31	—	0
1703 90 00 ⁽¹⁾	11,31	—	0

⁽¹⁾ Vaststelling voor de standaardkwaliteit als gedefinieerd in artikel 1 van de gewijzigde Verordening (EEG) nr. 785/68.

⁽²⁾ Dit bedrag vervangt, overeenkomstig artikel 5 van Verordening (EG) nr. 1422/95, het voor deze producten vastgestelde bedrag van het recht van het gemeenschappelijk douanetarief.

VERORDENING (EG) Nr. 554/2001 VAN DE COMMISSIE**van 21 maart 2001****tot vaststelling van de restituties bij uitvoer van witte en ruwe suiker in onveranderde vorm**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 2038/1999 van de Raad van 13 september 1999 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector suiker ⁽¹⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1527/2000 van de Commissie ⁽²⁾, inzonderheid op artikel 18, lid 5, tweede alinea,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Krachtens artikel 18 van Verordening (EG) nr. 2038/1999 kan het verschil tussen de noteringen of de prijzen op de wereldmarkt voor de in artikel 1, lid 1, onder a), van die verordening genoemde producten en de prijzen voor deze producten in de Gemeenschap overbrugd worden door een restitutie bij de uitvoer.
- (2) Krachtens Verordening (EEG) nr. 2038/1999 moeten de restituties voor witte suiker en ruwe suiker, welke niet gedenateerd en in onveranderde vorm uitgevoerd zijn, vastgesteld worden rekening houdend met de toestand op de markt van de Gemeenschap en op de wereldmarkt voor suiker, en vooral met de in artikel 19 van genoemde verordening bedoelde prijs- en kostenelementen. Volgens dit artikel moet eveneens met het economische aspect van de voorgenomen uitvoertransactie rekening worden gehouden.
- (3) Voor ruwe suiker moet de restitutie vastgesteld worden voor de standaardkwaliteit die bepaald is in artikel 1 van Verordening (EEG) nr. 431/68 van de Raad van 9 april 1968 houdende vaststelling van de standaardkwaliteit voor ruwe suiker en van de plaats van grensoverschrijding van de Gemeenschap voor de berekening van de cif-prijzen in de sector suiker ⁽³⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 3290/94 ⁽⁴⁾. Deze restitutie werd bovendien vastgesteld overeenkomstig artikel 19, lid 4, van Verordening (EEG) nr. 2038/1999. Kandijnsuiker werd omschreven in Verordening (EG) nr. 2135/95 van de Commissie van 7 september 1995 inzake uitvoeringsbe-

palingen voor de toekenning van uitvoerrestituties in de sector suiker ⁽⁵⁾. Het aldus berekende restitutiebedrag voor gearomatiseerde suiker en suiker waaraan kleurstoffen zijn toegevoegd, moet gelden voor de hoeveelheid sacharose in de betreffende suiker en bijgevolg worden vastgesteld per percent sacharosegehalte.

- (4) De toestand op de wereldmarkt of de bijzondere eisen van bepaalde markten kunnen het noodzakelijk maken de restitutie voor suiker naar gelang van de bestemming te variëren.
- (5) In bijzondere gevallen kan het bedrag van de restitutie worden vastgesteld bij besluiten van verschillende aard.
- (6) De restitutie moet elke twee weken worden vastgesteld. De restitutie kan tussentijds gewijzigd worden.
- (7) De toepassing van deze regels op de huidige situatie van de suikermarkt en met name op de noteringen of prijzen van suiker in de Gemeenschap en op de wereldmarkt voert tot het vaststellen van de restitutie ter hoogte van de in de bijlage aangegeven bedragen.
- (8) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor suiker,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De restituties bij de uitvoer in onveranderde vorm van de in artikel 1, lid 1, onder a), van Verordening (EEG) nr. 2038/1999 genoemde producten, welke niet gedenateerd zijn, worden vastgesteld overeenkomstig de bedragen aangegeven in de bijlage.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 22 maart 2001.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 21 maart 2001.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 252 van 25.9.1999, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 175 van 14.7.2000, blz. 59.

⁽³⁾ PB L 89 van 10.4.1968, blz. 3.

⁽⁴⁾ PB L 349 van 31.12.1994, blz. 105.

⁽⁵⁾ PB L 214 van 8.9.1995, blz. 16.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 21 maart 2001 tot vaststelling van de restituties bij uitvoer van witte en ruwe suiker in onveranderde vorm

Productcode	Bestemming	Meeteenheid	Restitutiebedrag
1701 11 90 9100	A00	EUR/100 kg	39,35 ⁽¹⁾
1701 11 90 9910	A00	EUR/100 kg	35,62 ⁽¹⁾
1701 11 90 9950	A00	EUR/100 kg	⁽²⁾
1701 12 90 9100	A00	EUR/100 kg	39,35 ⁽¹⁾
1701 12 90 9910	A00	EUR/100 kg	35,62 ⁽¹⁾
1701 12 90 9950	A00	EUR/100 kg	⁽²⁾
1701 91 00 9000	A00	EUR/1 % sacharose × 100 kg nettoproduct	0,4278
1701 99 10 9100	A00	EUR/100 kg	42,78
1701 99 10 9910	A00	EUR/100 kg	42,63
1701 99 10 9950	A00	EUR/100 kg	42,63
1701 99 90 9100	A00	EUR/1 % sacharose × 100 kg nettoproduct	0,4278

⁽¹⁾ Dit bedrag geldt voor ruwe suiker met een rendement van 92 %. Indien het rendement van de geëxporteerde ruwe suiker afwijkt van 92 %, wordt het bedrag van de toe te passen restitutie berekend overeenkomstig het bepaalde in artikel 19, lid 4, van Verordening (EG) nr. 2038/1999.

⁽²⁾ Vaststelling geschorst door Verordening (EEG) nr. 2689/85 van de Commissie (PB L 255 van 26.9.1985, blz. 12), gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 3251/85 (PB L 309 van 21.11.1985, blz. 14).

NB: De codes van de producten en de codes van de bestemmingen serie „A” zijn vastgesteld in Verordening (EEG) nr. 3846/87 van de Commissie (PB L 366 van 24.12.1987, blz. 1), zoals gewijzigd.

De numerieke codes voor de bestemmingen zijn vastgesteld in Verordening (EG) nr. 2032/2000 van de Commissie (PB L 243 van 28.9.2000, blz. 14).

VERORDENING (EG) Nr. 555/2001 VAN DE COMMISSIE**van 21 maart 2001****betreffende de opening van een openbare inschrijving voor de vaststelling van de verlaging van het recht bij invoer van maïs, van herkomst uit derde landen, in Portugal**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1666/2000 ⁽²⁾, inzonderheid op artikel 12, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De Gemeenschap heeft zich er ingevolgd de in het kader van de multilaterale handelsbesprekingen van de Uruguayronde gesloten landbouwovereenkomst toe verbonden een bepaalde hoeveelheid maïs in Portugal in te voeren.
- (2) Verordening (EG) nr. 1839/95 van de Commissie van 26 juli 1995 houdende uitvoeringsbepalingen met betrekking tot de tariefcontingenten voor de invoer van maïs en sorgho in Spanje enerzijds en maïs in Portugal anderzijds ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2235/2000 ⁽⁴⁾, bevat bepalingen omtrent het beheer van deze bijzondere invoerregelingen. De voor de uitvoering van de openbare inschrijving vereiste specifieke aanvullende bepalingen zijn vastgesteld, met name die met betrekking tot het stellen en het vrijgeven van de zekerheid die de handelaren moeten stellen om te garanderen dat zij hun verplichtingen nakomen, in het bijzonder de verplichting tot verwerking of gebruik van het ingevoerde product op de Portugese markt.
- (3) Met het oog op de huidige noden van de Portugese markt, is het dienstig een inschrijving met verlaging van het recht bij invoer van maïs open te stellen in het kader van deze bijzondere regeling voor invoer.
- (4) Aangezien de Donau tijdelijk voor het handelsverkeer is gesloten, is het vervoer van maïs van oorsprong uit de landen die aan deze rivier liggen en geen goederen over zee naar het Iberisch Schiereiland kunnen vervoeren, aanzienlijk duurder geworden. Het voor deze invoer

toegepaste recht weerspiegelt dan ook niet langer de reële vervoerkosten. Bijgevolg moet het invoerrecht verder worden verlaagd om voor de bij deze verordening geopende openbare inschrijvingen rekening te houden met deze stand van zaken.

- (5) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Voor de verlaging van het recht bij invoer, zoals bedoeld in artikel 10, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 1766/92, van maïs in Portugal wordt een openbare inschrijving gehouden.
2. De inschrijving blijft geopend tot en met 31 mei 2001. Tijdens de geldigheidsduur ervan wordt wekelijks een deelinschrijving gehouden waarvoor de hoeveelheden en de uiterste data voor de indiening van de offertes in het bericht van inschrijving worden vastgesteld.
3. De bepalingen van Verordening (EG) nr. 1839/95 zijn van toepassing voorzover in deze verordening niet anders bepaald.

Artikel 2

De in het kader van de onderhavige openbare inschrijving afgegeven invoercertificaten zijn 50 dagen geldig vanaf de datum van afgifte, in de zin van artikel 10, lid 4, van Verordening (EG) nr. 1839/95.

Artikel 3

Voor invoer van oorsprong uit de landen aan de Donau die geen toegang hebben tot de zee, wordt de in het kader van de inschrijvingen toegekende verlaging van het invoerrecht verhoogd met tien EUR per ton.

Artikel 4

Deze verordening treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 21 maart 2001.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 181 van 1.7.1992, blz. 21.

⁽²⁾ PB L 193 van 29.7.2000, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 177 van 28.7.1995, blz. 4.

⁽⁴⁾ PB L 256 van 10.10.2000, blz. 13.

VERORDENING (EG) Nr. 556/2001 VAN DE COMMISSIE
van 21 maart 2001

tot wijziging van Verordening (EG) nr. 2316/1999 houdende uitvoeringsbepalingen van Verordening (EG) nr. 1251/1999 van de Raad tot instelling van een steunregeling voor producenten van bepaalde akkerbouwgewassen, ten aanzien van de uit productie genomen percelen en de lijst van in aanmerking komende vlas- en hennepassen

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1251/1999 van de Raad van 17 mei 1999 tot instelling van een steunregeling voor producenten van bepaalde akkerbouwgewassen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1672/2000 ⁽²⁾, en met name op artikel 9,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij Verordening (EG) nr. 2316/1999 van de Commissie ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2860/2000 ⁽⁴⁾, zijn de toepassingsbepalingen vastgesteld van Verordening (EG) nr. 1251/1999 ten aanzien van de voorwaarden voor de toekenning van areaalbetalingen voor bepaalde akkerbouwgewassen en ten aanzien van de braaklegging.
- (2) In artikel 18 is bepaald dat de betaling voor braaklegging uitsluitend geldt voor percelen die in het voorafgaande jaar met het oog op een oogst zijn beteeld of die op grond van Verordening (EG) nr. 1251/1999 reeds uit productie waren genomen, dan wel in het kader van de regelgeving inzake plattelandsontwikkeling als akkerbouwperceel uit productie waren genomen of bebost waren.
- (3) Deze voorwaarden zijn inmiddels praktisch gezien achterhaald. Bovendien vergt het toezicht op de naleving van de bedoelde bepaling grote inspanningen die buiten verhouding staan tot de doelstelling van de maatregel. Met het oog op vereenvoudiging van de regelgeving is het dus dienstig die restrictieve voorwaarden te schrappen.
- (4) Nieuwe rassen van vezelvlas en -hennep kunnen in aanmerking worden genomen. Zij dienen te worden opgenomen in de in bijlage XII bij Verordening (EG) nr.

2316/1999 opgenomen lijst van rassen die voor de steunregeling in aanmerking komen.

- (5) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Verordening (EG) nr. 2316/1999 wordt als volgt gewijzigd:

1. Artikel 18 wordt vervangen door:

„Artikel 18

Onder „braaklegging” wordt verstaan het uit productie nemen van een oppervlakte die in aanmerking komt voor areaalbetalingen in de zin van artikel 7 van Verordening (EG) nr. 1251/1999.”.

2. In punt 1 van bijlage XII worden de vezelvlasse rassen „Adélie” en „Caesar Augustus” toegevoegd.
3. In punt 2a van bijlage XII wordt het vezelhennep ras „Uso 31” toegevoegd.
4. In punt 2b van bijlage XII wordt het vezelhennep ras „Delta-llosa” toegevoegd en wordt het vezelhennep ras „Uso 31” geschrapt.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de zevende dag volgende op die van haar bekendmaking in de *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Zij is van toepassing met ingang van het verkoopseizoen 2001/2002.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 21 maart 2001.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 160 van 26.6.1999, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 193 van 29.7.2000, blz. 13.

⁽³⁾ PB L 280 van 30.10.1999, blz. 43.

⁽⁴⁾ PB L 332 van 28.12.2000, blz. 63.

VERORDENING (EG) Nr. 557/2001 VAN DE COMMISSIE**van 21 maart 2001****tot intrekking van Verordening (EG) nr. 284/2001 en tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 1627/89 betreffende de aankoop van rundvlees door middel van inschrijving**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1254/1999 van de Raad van 17 mei 1999 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector rundvlees ⁽¹⁾, en met name op artikel 47, lid 8,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Op grond van Verordening (EG) nr. 284/2001 van de Commissie van 9 februari 2001 houdende opening van de interventie overeenkomstig artikel 47, lid 5, van Verordening (EG) nr. 1254/1999 ⁽²⁾ en Verordening (EEG) nr. 1627/89 van de Commissie van 9 juni 1989 betreffende de aankoop van rundvlees door middel van inschrijving ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 376/2001 ⁽⁴⁾, kan in bepaalde lidstaten of gebieden van een lidstaat rundvlees van bepaalde kwaliteitsgroepen door middel van inschrijving worden aangekocht.
- (2) Op grond van artikel 47, leden 3, 4 en 5, van Verordening (EG) nr. 1254/1999 en van het feit dat de interventie moet worden beperkt tot de aankopen die nodig zijn voor een behoorlijke ondersteuning van de markt, aan de hand van de prijsnoteringen waarvan de

Commissie kennis heeft, moeten Verordening (EG) nr. 284/2001 worden ingetrokken en de lijst van de lidstaten of gebieden van een lidstaat waar de inschrijving gehouden wordt, en van de kwaliteitsgroepen waarop de interventieaankopen betrekking kunnen hebben, overeenkomstig de bijlage bij deze verordening worden aangepast.

- (3) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor rundvlees,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Verordening (EG) nr. 284/2001 wordt ingetrokken.

Artikel 2

De bijlage bij Verordening (EEG) nr. 1627/89 wordt vervangen door de bijlage bij deze verordening.

Artikel 3

Deze verordening treedt in werking op 22 maart 2001.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 21 maart 2001.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie⁽¹⁾ PB L 160 van 26.6.1999, blz. 21.⁽²⁾ PB L 41 van 10.2.2001, blz. 24.⁽³⁾ PB L 159 van 10.6.1989, blz. 36.⁽⁴⁾ PB L 55 van 24.2.2001, blz. 49.

ANEXO — BILAG — ANHANG — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ — ANNEX — ANNEXE — ALLEGATO — BIJLAGE — ANEXO —
LIITE — BILAGA

Estados miembros o regiones de Estados miembros y grupos de calidades previstos en el apartado 1 del artículo 1 del Reglamento (CEE) n° 1627/89

Medlemsstater eller regioner og kvalitetsgrupper, jf. artikel 1, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1627/89
Mitgliedstaaten oder Gebiete eines Mitgliedstaats sowie die in Artikel 1 Absatz 1 der Verordnung (EWG) Nr. 1627/89 genannten Qualitätsgruppen

Κράτη μέλη ή περιοχές κρατών μελών και ομάδες ποιότητας που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1627/89

Member States or regions of a Member State and quality groups referred to in Article 1 (1) of Regulation (EEC) No 1627/89

États membres ou régions d'États membres et groupes de qualités visés à l'article 1er paragraphe 1 du règlement (CEE) n° 1627/89

Stati membri o regioni di Stati membri e gruppi di qualità di cui all'articolo 1, paragrafo 1 del regolamento (CEE) n. 1627/89

In artikel 1, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 1627/89 bedoelde lidstaten of gebieden van een lidstaat en kwaliteitsgroepen

Estados-Membros ou regiões de Estados-Membros e grupos de qualidades referidos no n.º 1 do artigo 1.º do Regulamento (CEE) n.º 1627/89

Jäsenvaltiot tai alueet ja asetukset (ETY) N:o 1627/89 1 artiklan 1 kohdan tarkoittamat laaturyhmit
Medlemsstater eller regioner och kvalitetsgrupper som avses i artikel 1.1 i förordning (EEG) nr 1627/89

Estados miembros o regiones de Estados miembros	Categoría A			Categoría C		
Medlemsstat eller region	Kategori A			Kategori C		
Mitgliedstaaten oder Gebiete eines Mitgliedstaats	Kategorie A			Kategorie C		
Κράτος μέλος ή περιοχή κράτους μέλους	Κατηγορία Α			Κατηγορία Γ		
Member States or regions of a Member State	Category A			Category C		
États membres ou régions d'États membres	Catégorie A			Catégorie C		
Stati membri o regioni di Stati membri	Categoria A			Categoria C		
Lidstaat of gebied van een lidstaat	Categorie A			Categorie C		
Estados-Membros ou regiões de Estados-Membros	Categoria A			Categoria C		
Jäsenvaltiot tai alueet	Luokka A			Luokka C		
Medlemsstater eller regioner	Kategori A			Kategori C		
	U	R	O	U	R	O
Belgique/België	×	×	×			
Danmark		×	×			
Deutschland	×	×	×			
España	×	×	×			
France	×	×	×			×
Ireland				×	×	×
Italia	×	×	×			
Österreich	×	×	×	×	×	×
Nederland		×	×			

RICHTLIJN 2001/23/EG VAN DE RAAD**van 12 maart 2001****inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten betreffende het behoud van de rechten van de werknemers bij overgang van ondernemingen, vestigingen of onderdelen van ondernemingen of vestigingen**

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 94,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement ⁽¹⁾,Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽²⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Richtlijn 77/187/EEG van de Raad van 14 februari 1977 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten betreffende het behoud van de rechten van de werknemers bij overgang van ondernemingen, vestigingen of onderdelen van ondernemingen of vestigingen ⁽³⁾ is ingrijpend gewijzigd ⁽⁴⁾. Om een duidelijke en rationeel geordende tekst te verkrijgen is het derhalve dienstig tot codificatie van deze richtlijn over te gaan.
- (2) De economische ontwikkeling brengt op nationaal en communautair vlak wijzigingen mee in de structuur van de ondernemingen, die zich onder meer voltrekken door overgangen van ondernemingen, vestigingen of onderdelen van ondernemingen of vestigingen aan andere ondernemers ten gevolge van overdrachten krachtens overeenkomst of fusies.
- (3) Voorzieningen zijn nodig om de werknemers bij verandering van ondernemer te beschermen, in het bijzonder om het behoud van hun rechten veilig te stellen.
- (4) In de lidstaten bestaan nog verschillen inzake de mate van de bescherming van de werknemers op dit gebied en het is dienstig deze verschillen kleiner te maken.
- (5) Het op 9 december 1989 aangenomen Gemeenschaps-handvest van de sociale grondrechten van de werkenden (Sociaal Handvest) bepaalt in punt 7, in punt 17, en in punt 18, het volgende: „De verwezenlijking van de interne markt moet leiden tot een verbetering van de levensstandaard en arbeidsvoorwaarden voor de werkenden in de Europese Gemeenschap. Waar nodig moet deze verbetering leiden tot een verdere ontwikkeling van bepaalde aspecten van de arbeidsreglementering, zoals de procedures inzake collectief ontslag of faillissementen. Voorlichting, raadpleging en inspraak van werkenden moeten op gepaste wijze worden ontwikkeld, rekening houdend met de in de verschillende lidstaten geldende gebruiken. Voorlichting, raadpleging en inspraak moeten tijdig plaatsvinden, met name bij herstructureringen of fusies van ondernemingen die van invloed zijn op de werkgelegenheid.”.

- (6) In 1977 heeft de Raad Richtlijn 77/187/EEG vastgesteld teneinde de harmonisatie te bevorderen van de nationale wetgevingen waarbij het behoud van de rechten van de werknemers wordt gewaarborgd en van vervreemders en verkrijgers wordt verlangd dat zij de vertegenwoordigers van de werknemers tijdig voorlichten en raadplegen.
- (7) Die richtlijn werd dienvolgens gewijzigd in het licht van de gevolgen van de interne markt, de ontwikkeling van de wetgeving der lidstaten inzake de redding van ondernemingen in economische moeilijkheden, de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen, Richtlijn 75/129/EEG van de Raad van 17 februari 1975 betreffende de aanpassingen van de wetgevingen van de lidstaten inzake collectief ontslag ⁽⁵⁾ en de in de meeste lidstaten reeds geldende wetbepalingen.
- (8) Het begrip overgang moet ter wille van de rechtszekerheid en de juridische transparantie verduidelijkt worden in het licht van de jurisprudentie van het Hof van Justitie. Een dergelijke verduidelijking vormt geen wijziging van de werkingssfeer van Richtlijn 77/187/EEG zoals uitgelegd door het Hof van Justitie.
- (9) In het Sociaal Handvest wordt het belang erkend van de bestrijding van iedere vorm van discriminatie, in het bijzonder op grond van geslacht, huidskleur, ras, opvattingen en geloof.
- (10) Deze richtlijn doet geen afbreuk aan de verplichtingen van de lidstaten wat de in bijlage I, deel B, vervatte termijnen voor omzetting in nationaal recht betreft,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

HOOFDSTUK I

Werkingsfeer en definities*Artikel 1*

1. a) Deze richtlijn is van toepassing op de overgang van ondernemingen, vestigingen of onderdelen van ondernemingen of vestigingen op een andere ondernemer ten gevolge van een overdracht krachtens overeenkomst of een fusie.
- b) Onder voorbehoud van het bepaalde onder a) en van de hiernavolgende bepalingen van dit artikel wordt in deze richtlijn als overgang beschouwd, de overgang, met het oog op voortzetting van een al dan niet hoofdzakelijk economische activiteit, van een economische eenheid die haar identiteit behoudt, waaronder een geheel van georganiseerde middelen wordt verstaan.

⁽¹⁾ Advies van 25 oktober 2000 (nog niet verschenen in het Publicatieblad).

⁽²⁾ PB C 367 van 20.12.2000, blz. 21.

⁽³⁾ PB L 61 van 5.3.1977, blz. 26.

⁽⁴⁾ Zie bijlage I, deel A.

⁽⁵⁾ PB L 48 van 22.2.1975, blz. 29. Richtlijn vervangen door Richtlijn 98/59/EG (PB L 225 van 12.8.1998, blz. 16).

- c) Deze richtlijn is van toepassing op openbare en particuliere ondernemingen die een economische activiteit uitoefenen, al dan niet met winstoogmerk. Een administratieve reorganisatie van overheidsdiensten of de overgang van administratieve functies tussen overheidsdiensten is geen overgang in de zin van deze richtlijn.
2. Deze richtlijn is van toepassing indien en voorzover de ondernemingen, vestigingen of onderdelen van ondernemingen of vestigingen welke overgaan, zich binnen de territoriale werkingssfeer van het Verdrag bevinden.
3. Deze richtlijn is niet van toepassing op zeeschepen.

Artikel 2

1. In deze richtlijn wordt verstaan onder:
- a) vervreemder, iedere natuurlijke of rechtspersoon die door een overgang in de zin van artikel 1, lid 1, de hoedanigheid van ondernemer ten aanzien van de onderneming, de vestiging of het onderdeel van de onderneming of vestiging verliest;
- b) verkrijger, iedere natuurlijke of rechtspersoon die door een overgang in de zin van artikel 1, lid 1, de hoedanigheid van ondernemer ten aanzien van de onderneming, de vestiging of het onderdeel van de onderneming of vestiging verkrijgt;
- c) werknemersvertegenwoordigers, en soortgelijke uitdrukkingen; de vertegenwoordigers van de werknemers volgens de wettelijke voorschriften of de gebruiken in de lidstaten;
- d) werknemer, iedere persoon die in de lidstaat in kwestie krachtens de nationale arbeidswetgeving bescherming geniet als werknemer.
2. Deze richtlijn doet geen afbreuk aan het nationale recht met betrekking tot de definitie van een arbeidsovereenkomst of arbeidsbetrekking.

De lidstaten mogen van de werkingssfeer van deze richtlijn echter geen arbeidsovereenkomsten of arbeidsbetrekkingen uitsluiten enkel op grond van:

- a) het aantal gewerkte of te werken uren;
- b) het feit dat het arbeidsbetrekkingen zijn die worden geregeld bij een arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd in de zin van artikel 1, punt 1, van Richtlijn 91/383/EEG van de Raad van 25 juni 1991 ter aanvulling van de maatregelen ter bevordering van de verbetering van de veiligheid en de gezondheid op het werk van de werknemers met arbeidsbetrekkingen voor bepaalde tijd of uitzendarbeitsbetrekkingen⁽¹⁾ of
- c) het feit dat het uitzendarbeitsbetrekkingen zijn in de zin van artikel 1, punt 2, van Richtlijn 91/383/EEG en de onderneming, de vestiging of het overgegangende deel van de onderneming of de vestiging het uitzendbureau is, of deel uitmaakt van het uitzendbureau, dat optreedt als werkgever.

HOOFDSTUK II

Behoud van de rechten der werknemers

Artikel 3

1. De rechten en verplichtingen welke voor de vervreemder voortvloeien uit de op het tijdstip van de overgang bestaande

arbeidsovereenkomst of arbeidsbetrekking, gaan door deze overgang op de verkrijger over.

De lidstaten kunnen bepalen dat de vervreemder en de verkrijger na het tijdstip van de overgang hoofdelijk aansprakelijk zijn voor de verplichtingen welke vóór het tijdstip van de overgang voortvloeien uit een op het tijdstip van de overgang bestaande arbeidsovereenkomst of arbeidsbetrekking.

2. De lidstaten kunnen passende maatregelen nemen om ervoor te zorgen dat de vervreemder de verkrijger in kennis stelt van alle rechten en verplichtingen die uit hoofde van dit artikel op de verkrijger zullen overgaan, voorzover deze rechten en verplichtingen de vervreemder op de datum van overgang bekend zijn of hadden moeten zijn. Het feit dat de vervreemder nalaat de verkrijger in kennis te stellen van een dergelijk recht of een dergelijke verplichting, laat de overgang van dat recht of die verplichting en de rechten van werknemers tegenover de verkrijger en/of vervreemder ten aanzien van dat recht of die verplichting onverlet.

3. Na de overgang handhaaft de verkrijger de in een collectieve overeenkomst vastgelegde arbeidsvoorwaarden in dezelfde mate als in deze overeenkomst vastgesteld voor de vervreemder, tot op het tijdstip waarop de collectieve overeenkomst wordt beëindigd of afloopt, of waarop een andere collectieve overeenkomst in werking treedt of wordt toegepast.

De lidstaten kunnen het tijdvak waarin de arbeidsvoorwaarden moeten worden gehandhaafd beperken, mits dit tijdvak niet korter is dan één jaar.

4. a) Tenzij de lidstaten anders bepalen, zijn de leden 1 en 3 niet van toepassing op de rechten van de werknemers op ouderdomsuitkeringen, invaliditeitsuitkeringen of uitkeringen aan nagelaten betrekkingen uit hoofde van voor één of meer bedrijfstakken geldende aanvullende stelsels van sociale voorzieningen welke bestaan naast de wettelijke stelsels van sociale zekerheid van de lidstaten.
- b) Zelfs indien zij overeenkomstig het bepaalde onder a) niet bepalen dat de leden 1 en 3 van toepassing zijn op dergelijke rechten, stellen de lidstaten de nodige maatregelen vast om de belangen van de werknemers, alsmede van de personen die de vestiging van de vervreemder reeds hebben verlaten op het tijdstip van de overgang in de zin van artikel 1, lid 1, te beschermen met betrekking tot hun verkregen rechten of rechten in wording op ouderdomsuitkeringen, met inbegrip van uitkeringen aan nagelaten betrekkingen, uit hoofde van de in het bepaalde onder a) van dit lid bedoelde aanvullende stelsels.

Artikel 4

1. De overgang van de onderneming, vestiging of onderdeel van de onderneming of vestiging vormt op zichzelf voor de vervreemder of de verkrijger geen reden tot ontslag. Deze bepaling vormt geen beletsel voor ontslagen om economische, technische of organisatorische redenen die wijzigingen voor de werkgelegenheid met zich brengen.

⁽¹⁾ PB L 206 van 29.7.1991, blz. 19.

De lidstaten mogen bepalen dat de eerste alinea niet van toepassing is op bepaalde welomschreven categorieën werknemers waarop de wettelijke voorschriften of het gebruik van de lidstaten inzake bescherming tegen ontslag geen betrekking hebben.

2. Indien de arbeidsovereenkomst of de arbeidsbetrekking wordt verbroken omdat de overgang een aanmerkelijke wijziging van de arbeidsvoorwaarden ten nadele van de werknemer ten gevolge heeft, wordt de arbeidsovereenkomst of de arbeidsbetrekking geacht te zijn verbroken door toedoen van de werkgever.

Artikel 5

1. Tenzij de lidstaten anders bepalen, zijn de artikelen 3 en 4 niet van toepassing op een overgang van een onderneming, vestiging of een onderdeel van een onderneming of vestiging wanneer de vervreemder verwickeld is in een faillissementsprocedure of in een soortgelijke procedure met het oog op de liquidatie van het vermogen van de vervreemder onder toezicht van een bevoegde overheidsinstantie (die een door een overheidsinstantie gemachtigde curator mag zijn).

2. Indien de artikelen 3 en 4 van toepassing zijn op een overgang tijdens insolventieprocedures die zijn ingeleid ten aanzien van een vervreemder (ongeacht de vraag of deze procedures al dan niet zijn ingesteld met als doel de liquidatie van het vermogen van de vervreemder) en die onder toezicht staan van een bevoegde overheidsinstantie (die een door de nationale wetgeving omschreven curator mag zijn) kan een lidstaat bepalen dat:

- a) onverminderd artikel 3, lid 1, de schulden van de vervreemder die het gevolg zijn van arbeidsovereenkomsten of arbeidsverhoudingen en die verschuldigd zijn vóór de overgang of voor de inleiding van de insolventieprocedure, niet overgaan op de verkrijger, indien dergelijke procedures uit hoofde van de in de betrokken lidstaat geldende wetgeving een bescherming bieden die ten minste gelijkwaardig is aan die welke wordt voorgeschreven in situaties die vallen onder Richtlijn 80/987/EEG van de Raad van 20 oktober 1980 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten inzake de bescherming van de werknemers bij insolventie van de werkgever⁽¹⁾, en/of dat
- b) de verkrijger, de vervreemder of de persoon (personen) die de functies van de vervreemder uitoefenen enerzijds en de vertegenwoordigers van de werknemers anderzijds kunnen overeenkomen om, voorzover de geldende wetgeving of praktijk zulks mogelijk maakt, in de arbeidsvoorwaarden wijzigingen aan te brengen die bedoeld zijn om de werkgelegenheid veilig te stellen door het voortbestaan van de onderneming, de vestiging of onderdelen daarvan te verzekeren.

3. Een lidstaat kan lid 2, onder b), toepassen in geval van een overgang waarbij de vervreemder overeenkomstig de nationale wetgeving in ernstige economische moeilijkheden verkeert, mits de situatie door een bevoegde overheidsinstantie erkend is en onder voorbehoud van rechterlijke toetsing, op voorwaarde dat zulke bepalingen op 17 juli 1998 reeds in de nationale wetgeving bestonden.

De Commissie dient voor 17 juli 2003 bij de Raad een verslag in over de gevolgen van deze bepaling, evenals eventuele passende voorstellen.

⁽¹⁾ PB L 283 van 20.10.1980, blz. 23. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij de Akte van Toetreding van 1994.

4. De lidstaten treffen de nodige maatregelen om misbruik van insolventieprocedures met het doel de werknemers van de in deze richtlijn bedoelde rechten te beroven, te voorkomen.

Artikel 6

1. Indien de onderneming, de vestiging of een deel van de onderneming of de vestiging als eenheid blijft bestaan, blijven de positie en de functie van de vertegenwoordigers of vertegenwoordiging van de bij overgang betrokken werknemers behouden onder dezelfde voorwaarden als krachtens de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen of een overeenkomst voor het tijdstip van overgang bestonden, mits aan de voorwaarden terzake van een werknemersvertegenwoordiging is voldaan.

De eerste alinea is niet van toepassing indien overeenkomstig de wettelijke en bestuursrechtelijke voorschriften of het gebruik van de lidstaten of bij een overeenkomst met de vertegenwoordigers van de betrokken werknemers is voldaan aan de vereisten terzake van het opnieuw aanwijzen van de vertegenwoordigers van de werknemers of de nieuwe samenstelling van de vertegenwoordiging van de werknemers.

Wanneer de vervreemder verwickeld is in een faillissementsprocedure of in een soortgelijke procedure met het oog op de liquidatie van het vermogen van de vervreemder onder toezicht van een bevoegde overheidsinstantie (die een door een overheidsinstantie gemachtigde curator mag zijn), mogen de lidstaten de nodige maatregelen nemen om ervoor te zorgen dat de werknemers die overgaan, naar behoren worden vertegenwoordigd totdat er nieuwe werknemersvertegenwoordigers worden gekozen of aangewezen.

Indien de onderneming, de vestiging of een deel van de onderneming of de vestiging niet als eenheid blijft bestaan, nemen de lidstaten de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat de bij de overgang betrokken werknemers die voor de overgang vertegenwoordigd waren, ook daarna gedurende de periode die noodzakelijk is voor de totstandkoming van de nieuwe samenstelling van de werknemersvertegenwoordiging of de nieuwe aanwijzing van werknemersvertegenwoordigers volgens de nationale wetgeving of praktijk, naar behoren vertegenwoordigd blijven.

2. Indien het mandaat van de vertegenwoordigers van de bij de overgang betrokken werknemers verstrijkt ten gevolge van de overgang, blijven de beschermende maatregelen waarin wordt voorzien door de wettelijke en bestuursrechtelijke voorschriften of het gebruik van de lidstaten op hen van toepassing.

HOOFDSTUK III

Informatie en raadpleging

Artikel 7

1. De vervreemder en de verkrijger moeten de vertegenwoordigers van hun eigen werknemers die bij een overgang zijn betrokken, informatie verstrekken over:

- de datum of de voorgenomen datum van de overgang;
- de reden van de overgang;
- de juridische, economische en sociale gevolgen van de overgang voor de werknemers;
- de ten aanzien van de werknemers overwogen maatregelen.

De vervreemder moet deze informatie tijdig vóór de totstandkoming van de overgang aan de vertegenwoordigers van zijn werknemers verstrekken.

De verkrijger moet deze informatie tijdig aan de vertegenwoordigers van zijn werknemers verstrekken, en in ieder geval voordat deze werknemers in hun arbeidsvoorwaarden en -omstandigheden rechtstreeks door de overgang worden getroffen.

2. Wanneer de vervreemder of de verkrijger ten aanzien van hun eigen werknemers maatregelen overwegen, zijn zij verplicht de vertegenwoordigers van hun eigen werknemers tijdig over deze maatregelen te raadplegen teneinde tot een akkoord te komen.

3. De lidstaten waarvan de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen voor de vertegenwoordigers van de werknemers voorzien in de mogelijkheid om een beroep te doen op een arbitrage-instantie teneinde een beslissing te verkrijgen over ten aanzien van de werknemers te treffen maatregelen, mogen de verplichtingen bedoeld in de leden 1 en 2 beperken tot de gevallen waarin de tot stand gekomen overgang in de vestiging leidt tot een wijziging welke aanmerkelijke nadelen ten gevolge kan hebben voor een belangrijk gedeelte van de werknemers.

De informatie en de raadpleging hebben minstens betrekking op de maatregelen die ten aanzien van werknemers worden overwogen.

De informatie moet worden verstrekt en de raadpleging moet worden gehouden ruim voordat de in de eerste alinea bedoelde wijziging in de vestiging daadwerkelijk optreedt.

4. De in dit artikel bedoelde verplichtingen gelden ongeacht of de beslissing betreffende de overgang door de werkgever wordt genomen of door een onderneming die zeggenschap heeft over de werkgever.

Bij onderzoek van beweerde gevallen van niet-nakoming van de in deze richtlijn bedoelde verplichtingen inzake informatie en raadpleging, wordt geen rekening gehouden met een eventueel verweer van de werkgever op grond van het feit dat een onderneming die zeggenschap over hem heeft, hem de noodzakelijke informatie niet heeft verstrekt.

5. De lidstaten mogen de in de leden 1, 2 en 3 bedoelde verplichtingen beperken tot de ondernemingen of de vestigingen die, wat het aantal werknemers betreft, voldoen aan de voorwaarden voor de verkiezing of de aanwijzing van een collegiaal lichaam dat de werknemers vertegenwoordigt.

6. De lidstaten bepalen dat, indien er in een onderneming of vestiging, om redenen buiten hun wil om, geen vertegenwoordigers van de werknemers zijn, de betrokken werknemers vooraf in kennis moeten worden gesteld van:

- de datum of de voorgenomen datum van de overgang,
- de redenen van de overgang,
- de juridische, economische en sociale gevolgen van de overgang voor de werknemers,

— de ten aanzien van de werknemers overwogen maatregelen.

HOOFDSTUK IV

Slotbepalingen

Artikel 8

Deze richtlijn doet geen afbreuk aan de bevoegdheid van de lidstaten om wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen toe te passen of in te voeren die gunstiger zijn voor de werknemers of om de toepassing van collectieve overeenkomsten of tussen de sociale partners gesloten akkoorden te bevorderen of mogelijk te maken die gunstiger zijn voor de werknemers.

Artikel 9

De lidstaten nemen in hun interne rechtsorde de nodige voorschriften op om iedere werknemer en werknemersvertegenwoordiger die meent te zijn benadeeld door het niet-naleven te zijnen aanzien van de uit deze richtlijn voortvloeiende verplichtingen, de mogelijkheid te bieden om zijn rechten voor het gerecht te doen gelden na eventueel een beroep op andere bevoegde instanties te hebben gedaan.

Artikel 10

De Commissie zal voor 17 juli 2006 bij de Raad een analyse van de gevolgen van de bepalingen van deze richtlijn indienen. Zij zal alle eventueel noodzakelijk gebleken wijzigingen voorstellen.

Artikel 11

De lidstaten delen de Commissie de tekst mede van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 12

Richtlijn 77/187/EEG, zoals gewijzigd bij de in bijlage I, deel A, genoemde richtlijn wordt ingetrokken, onverminderd de verplichtingen van de lidstaten wat de in bijlage I, deel B, opgenomen termijnen voor de omzetting van de richtlijnen in nationaal recht betreft.

Verwijzingen naar de ingetrokken richtlijn gelden als verwijzingen naar de onderhavige richtlijn en worden gelezen volgens de in bijlage II opgenomen concordantietabel.

Artikel 13

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 14

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 12 maart 2001.

Voor de Raad

De voorzitter

B. RINGHOLM

BIJLAGE I

DEEL A

De ingetrokken richtlijn en haar wijziging

(bedoeld in artikel 12)

Richtlijn 77/187/EEG van de Raad (PB L 61 van 5.3.1977, blz. 26)

Richtlijn 98/50/EG van de Raad (PB L 201 van 17.7.1998, blz. 88)

DEEL B

Termijnen voor de omzetting in nationaal recht

(bedoeld in artikel 12)

Richtlijn	Einddatum voor de omzetting
77/187/EEG	16 februari 1979
98/50/EG	17 juli 2001

BIJLAGE II

CONCORDANTIETABEL

Richtlijn 77/187/EEG	Huidige richtlijn
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 2
Artikel 3	Artikel 3
Artikel 4	Artikel 4
Artikel 4 bis	Artikel 5
Artikel 5	Artikel 6
Artikel 6	Artikel 7
Artikel 7	Artikel 8
Artikel 7 bis	Artikel 9
Artikel 7 ter	Artikel 10
Artikel 8	Artikel 11
—	Artikel 12
—	Artikel 13
—	Artikel 14
—	Bijlage I
—	Bijlage II

II

(Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

RAAD

BESLUIT VAN DE RAAD

van 12 maart 2001

betreffende deelname van de Europese Gemeenschap aan de Internationale Studiegroep voor lood en zink

(2001/221/EG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, met name op artikel 133,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Het statuut van de Internationale Studiegroep voor lood en zink („International Lead and Zinc Study Group” -ILZSG) is in mei 1959 in New York goedgekeurd tijdens de inaugurele vergadering inzake lood en zink onder auspiciën van de Economische en Sociale Raad van de Verenigde Naties.
- (2) De ILZSG werkt onafhankelijk als een autonome intergouvernementele organisatie die bij de Verenigde Naties is aangesloten en verleent haar leden toegang tot:
 - a) nauwkeurige en actuele informatie over de wereldmarkten voor lood en zink; en
 - b) regelmatig intergouvernementeel overleg over de internationale handel in lood en zink en andere aanverwante vraagstukken die voor haar leden van belang zijn.
- (3) De werkzaamheden van de groep worden voornamelijk uitgevoerd door haar zes commissies: de Permanente Commissie, de Commissie voor statistieken en prognoses, de Commissie voor mijnbouw- en smelterijprojecten, de Commissie voor recycling, de Internationale Economische Commissie en de Commissie voor milieu-vraagstukken. Voorts is er een Adviesorgaan voor de industrie dat bestaat uit ervaren deskundigen uit de lood- en zinksector van de lidstaten en dat wordt voorgezeten door de voorzitter van de studiegroep. Het adviesorgaan adviseert leden van de studiegroep en kan worden geraadpleegd.
- (4) De groep wordt door het Gemeenschappelijk Fonds voor grondstoffen van de Verenigde Naties erkend als een internationaal grondstoffenorgaan en kan bijgevolg

subsidies voor ontwikkelingsprojecten van het Gemeenschappelijk Fonds voor grondstoffen aanvragen.

- (5) Regeringen en verdragsluitende partijen bij de WTO/GATT is verzocht de secretaris-generaal van de Verenigde Naties overeenkomstig punt 1 van het reglement van orde in kennis te stellen van hun goedkeuring van het statuut.
- (6) De groep wordt gefinancierd door de regeringen van de leden. De bijdragen worden berekend door de helft van de begroting gelijkelijk over alle lidstaten te verdelen en de andere helft om te slaan in verhouding tot de omvang van de totale handel in lood en zink van elk land.
- (7) Verschillende lidstaten van de Gemeenschap nemen al aan de werkzaamheden van de groep deel,

BESLUIT:

Artikel 1

Het statuut en het reglement van orde van de Internationale Studiegroep voor lood en zink zijn hierbij door de Gemeenschap goedgekeurd.

De Gemeenschap zal haar akte van goedkeuring bij de secretaris-generaal van de Verenigde Naties deponeren.

De teksten van het statuut en van het reglement van orde zijn aan dit besluit gehecht.

Artikel 2

De voorzitter van de Raad wordt gemachtigd de personen aan te wijzen die bevoegd zijn om de akte van goedkeuring namens de Gemeenschap te deponeren.

Gedaan te Brussel, 12 maart 2001.

Voor de Raad

De voorzitter

B. RINGHOLM

BIJLAGE I

STATUUT VAN DE INTERNATIONALE STUDIEGROEP VOOR LOOD EN ZINK**Samenstelling**

1. Het lidmaatschap van de internationale studiegroep voor lood en zink staat open voor de regeringen van de lidstaten van de Verenigde Naties, voor belanghebbende gespecialiseerde organisaties en voor de partijen bij de Algemene Overeenkomst betreffende tarieven en handel die van oordeel zijn dat zij een aanzienlijk belang hebben bij de productie of het verbruik van dan wel de handel in lood en zink.

Taken

2. De groep biedt een kader voor noodzakelijk intergouvernementeel overleg betreffende de internationale handel in lood en zink of één van beide producten en onderneemt, wanneer zij zulks nodig acht, studies met betrekking tot de situatie van lood en zink wereldwijd, waarbij zij in het bijzonder rekening houdt met het belang van de continue verstrekking van nauwkeurige gegevens over vraag en aanbod en de verwachte ontwikkelingen op dat vlak. De groep neemt de nodige maatregelen ter verzameling en verspreiding van statistische gegevens en maakt daarbij zoveel mogelijk gebruik van bestaande informatiebronnen.
3. De groep bestudeert in voorkomend geval de mogelijke oplossingen voor specifieke problemen of moeilijkheden die zijn gerezen of dreigen te rijzen met betrekking tot de lood- en zinkmarkten en die naar verwachting niet zullen verdwijnen bij een normale ontwikkeling van de wereldhandel.
4. De groep kan naar de regeringen van de lidstaten rapporten sturen en hierin voorstellen en/of aanbevelingen formuleren.
5. In dit statuut wordt onder lood en zink verstaan afvallen, resten en/of residuen en alle door de groep te bepalen producten op basis van lood of zink.

Werking van de studiegroep

6. De groep komt samen op voor de leden geschikte plaatsen en tijdstippen.
7. De groep neemt het reglement van orde aan dat noodzakelijk wordt geacht voor de vervulling van haar functies.
8. De groep neemt, wat haar secretariaat betreft, de nodige maatregelen voor de goede uitvoering van haar werkzaamheden.
9. De deelnemende regeringen leveren een bijdrage aan de uitgaven van de groep op een door de groep vast te stellen grondslag.
10. De groep blijft bestaan zolang zij naar de mening van de deelnemende regeringen een nuttig doel blijft dienen.
11. De groep treft de door haar passend geachte maatregelen voor de uitwisseling van gegevens met de in paragraaf 1 bedoelde regeringen van belanghebbende niet-deelnemende landen en met belanghebbende niet-gouvernementele en intergouvernementele organisaties. De groep werkt onder meer samen met de interimcoördinatiecommissie voor internationale grondstoffenovereenkomsten die uit hoofde van resolutie 557 F (XVIII) van de Economische en Sociale Raad onder meer belast is met de coördinatie van de activiteiten van studiegroepen en raden.

(Ter informatie als doc LZ/13 van 13 september 1960 overgenomen uit E/CONF 31.1 van 6 mei 1959, verslag van de inaugurele vergadering van de studiegroep voor lood en zink).

BIJLAGE II

REGLEMENT VAN ORDE VAN DE INTERNATIONALE STUDIEGROEP VOOR LOOD EN ZINK**Leden***Artikel 1*

De in paragraaf 1 van het statuut bedoelde staten die lid willen worden van de studiegroep, brengen de secretaris-generaal hiervan schriftelijk op de hoogte. In deze kennisgeving is een verklaring opgenomen van de betrokken regering, waarin deze meedeelt dat zij meent een aanzienlijk belang te hebben bij de productie of het verbruik van dan wel de handel in lood en zink of één van beide metalen en dat zij het statuut en het reglement van orde aanvaardt.

Artikel 2

Een lid kan zich te allen tijde uit de studiegroep terugtrekken na schriftelijke opzegging aan de secretaris-generaal; de terugtrekking gaat in op de in de opzegging vastgestelde datum. Terugtrekking van een lid laat eventuele financiële verplichtingen die reeds zijn aangegaan, onverlet en geeft de zich terugtrekkende regering geen recht op vermindering van haar bijdrage voor het boekjaar waarin de terugtrekking plaatsvindt.

Artikel 3

De secretaris-generaal brengt alle leden van de groep op de hoogte van kennisgevingen en opzeggingen uit hoofde van de artikelen 1 en 2.

Vertegenwoordiging*Artikel 4*

Elk lid van de groep wijst, indien mogelijk, een persoon aan die zijn verblijfplaats heeft in het land van de zetel van de groep en aan wie alle adviezen en andere mededelingen met betrekking tot de werkzaamheden van de groep moeten worden toegezonden, met dien verstande dat de secretaris-generaal een andere regeling kan treffen.

Artikel 5

Elk lid van de groep deelt de secretaris-generaal zo snel mogelijk de namen mee van de vertegenwoordigers, plaatsvervangers en raden die zijn aangewezen om hem tijdens een zitting te vertegenwoordigen. De leden kunnen ook permanente delegaties aanwijzen die hen tot nader order tijdens alle zittingen van de groep vertegenwoordigen.

Artikel 6

Indien een lid van de studiegroep samen met de gebieden waarvan hij in internationale organisaties de belangen behartigt, een groep vormt waarvan een of meer leden voornamelijk belang hebben bij de productie van lood en zink, terwijl een of meer andere leden vooral belang hebben bij het verbruik daarvan, kan die groep op verzoek van het betrokken lid vertegenwoordigd worden, ofwel op gemeenschappelijke basis voor alle gebieden samen, ofwel afzonderlijk voor de productiegebieden enerzijds en de verbruiksgebieden anderzijds. Indien een gebied of een groep van gebieden uit hoofde van dit artikel afzonderlijk vertegenwoordigd wordt, wordt dit gebied of deze groep van gebieden in het kader van dit reglement als een onafhankelijk lid van de studiegroep beschouwd.

Contacten*Artikel 7*

De studiegroep treft de door haar passend geachte regelingen voor de uitwisseling van gegevens met de in paragraaf 1 van haar statuut bedoelde regeringen van belanghebbende niet-deelnemende landen en met de terzake bevoegde niet-gouvernementele en intergouvernementele organisaties.

De studiegroep kan terzake bevoegde intergouvernementele of niet-gouvernementele organisaties die wezenlijke belangstelling hebben voor de lood- en zinkproblematiek, verzoeken zich tijdens de vergaderingen van de groep door een waarnemer te doen vertegenwoordigen, op voorwaarde dat deze organisatie de studiegroep dezelfde rechten toekent. De waarnemer kan alle vergaderingen van de studiegroep bijwonen, tenzij de groep met betrekking tot een volledige vergadering of een deel daarvan, dan wel een reeks vergaderingen anders beslist. De waarnemer kan evenwel niet deelnemen aan vergaderingen van de permanente commissie, een commissie of een sub-commissie waar niet alle leden van de studiegroep vertegenwoordigd zijn, tenzij de groep anders beslist.

De voorzitter kan een waarnemer verzoeken deel te nemen aan de besprekingen in de studiegroep over punten waarvoor de door de waarnemer vertegenwoordigde organisatie wezenlijke belangstelling heeft, maar de waarnemer neemt niet deel aan de stemming en doet geen voorstellen.

De volgende artikelen van het reglement van orde van de studiegroep zijn mutatis mutandis van toepassing op dergelijke organisaties: artikel 4, 5, 13, 16, 26, 27 en 28.

Financiële verplichtingen

Artikel 8

Het boekjaar van de groep begint op 1 januari en eindigt op 31 december.

Artikel 9

Alle leden van de studiegroep dragen bij in de uitgaven van de groep door jaarlijks een bijdrage te storten volgens een bijdrageregeling die — boven een bepaalde minimumgrens — berekend wordt naar gelang van het belang dat lood en zink voor de respectieve leden vertegenwoordigen. Elk jaar neemt de studiegroep tijdens de laatste officieel geplande zitting de begroting van het volgende boekjaar aan en worden de bijdragen van de verschillende lidstaten vastgesteld. De secretaris-generaal stelt elke lidstaat onverwijld in kennis van de verschuldigde bijdrage. De bijdragen moeten per 1 januari voldaan zijn. Lidstaten die op het tijdstip van de gewone voorjaarsvergadering van de permanente commissie hun bijdrage voor het vorige kalenderjaar niet hebben betaald, lichten dit tijdens deze vergadering toe. Lidstaten die een achterstallige bijdrage moeten betalen die hoger ligt dan de over het vorige boekjaar verschuldigde bijdrage, verliezen hun stemrecht of kunnen worden geschorst zolang de achterstallige bijdrage niet is betaald.

Artikel 10

Lidstaten die in de loop van een financieel boekjaar lid worden van de studiegroep, betalen een door de groep vast te stellen gedeelte van de jaarlijkse bijdrage. De bijdragen van de nieuwe leden laten de bijdragen die verschuldigd zijn door de staten die in dat boekjaar reeds lid waren van de groep, geheel onverlet.

Artikel 11

De bijdragen van de leden zijn betaalbaar in de munt van de staat waar de studiegroep haar zetel heeft. Financiële maatregelen ten behoeve van de groep worden genomen door de secretaris-generaal, met instemming van de permanente commissie; de bepalingen blijven van kracht zolang de groep niet anders beslist.

Artikel 12

Nadat de begroting is goedgekeurd, kunnen de daarin voorziene betalingsverplichtingen worden aangegaan. Binnen het kader van de algemene begroting kan, met goedkeuring van de permanente commissie of een daartoe aangewezen orgaan of lid van de permanente commissie, een krediet dat in een bepaalde begrotingspost is opgenomen, worden aangewend voor een andere post. Betalingen voor rekening van de groep worden toegestaan door een of meer personen, naargelang de beslissing van de permanente commissie.

Artikel 13

De reis- en verblijfkosten van de delegaties van de lidstaten, met inbegrip van de kosten van de delegaties in de commissies of andere organen van de studiegroep, komen niet ten laste van de groep.

Zetel van de groep

Artikel 14

De zetel van de studiegroep is gevestigd in Londen totdat de groep anders beslist. De groep houdt haar zittingen daar waar zij verkiest.

Zittingen van de groep

Artikel 15

De zittingen van de studiegroep die niet tijdens een vorige zitting zijn gepland, kunnen worden bijeengeroepen op verzoek van de permanente commissie of van de voorzitter van de groep of van tenminste vier van haar leden. Wanneer om een spoedzitting wordt verzocht, wordt dit verzoek met redenen omkleed.

Artikel 16

De secretaris brengt de aangewezen vertegenwoordiger van elk lid van de groep op de hoogte van de datum van elke zitting en deelt deze de voorlopige agenda mee. De kennisgeving en de voorlopige agenda worden uiterlijk 35 dagen vóór de zitting verzonden. Als het om een spoedzitting gaat, worden de kennisgeving en de voorlopige agenda uiterlijk 15 dagen van tevoren verzonden en wordt in de kennisgeving megedeeld waarom de zitting plaatsvindt.

Voorlopige agenda

Artikel 17

De voorlopige agenda van elke zitting wordt opgesteld door de secretaris-generaal, in overleg met de voorzitter van de studiegroep. Leden van de groep die een bepaald onderwerp tijdens een zitting van de groep aan de orde willen stellen, delen dit indien mogelijk 60 dagen van tevoren aan de secretaris-generaal mee en lichten hun verzoek schriftelijk toe. De agenda wordt definitief vastgesteld tijdens de zitting van de groep.

Voorzitters en ondervoorzitters

Artikel 18

De groep heeft een voorzitter en twee ondervoorzitters die verkozen worden voor een kalenderjaar; de voorzitter en de ondervoorzitters zijn herkiesbaar. De verkiezingen voor een bepaald kalenderjaar vinden plaats tijdens een daartoe geëigende zitting in het voorafgaande kalenderjaar; hebben de verkiezingen niet plaatsgevonden, dan blijven de voorzitter en de ondervoorzitters aan totdat hun opvolgers verkozen en geïnstalleerd zijn.

Artikel 19

De voorzitter of de ondervoorzitter die als voorzitter optreedt, heeft de volgende taken:

- a) hij zit tijdens elke zitting de besprekingen voor;
- b) hij verklaart elke zitting van de groep voor geopend en voor gesloten;
- c) hij leidt de besprekingen tijdens de zitting, ziet erop toe dat het reglement van orde wordt nageleefd, verleent het woord en doet, onder voorbehoud van artikel 20, uitspraak over moties van orde;
- d) hij raadpleegt de studiegroep en maakt de besluiten bekend; wanneer om een stemming wordt verzocht, verzoekt hij de leden te stemmen en maakt hij het resultaat van de stemming bekend.

Verloop van de werkzaamheden

Artikel 20

Bij de bespreking van een bepaald vraagstuk, kan een vertegenwoordiger een motie van orde indienen en verzoeken het debat te sluiten of uit te stellen. In beide gevallen maakt de voorzitter onmiddellijk zijn besluit bekend, dat wordt gehandhaafd, tenzij het door de groep wordt vernietigd.

Artikel 21

Het quorum voor de vergaderingen van de studiegroep wordt gevormd door de meerderheid van de leden.

Artikel 22

De vergaderingen van de studiegroep dragen een besloten karakter, tenzij de groep anders beslist.

Artikel 23

De besluiten van de studiegroep worden als regel genomen na raadpleging van de leden, zonder stemming. Indien wordt verzocht om een stemming over besluiten betreffende de begroting, een wijziging van de begroting dan wel een wijziging ofwel van het statuut van de groep, ofwel van dit artikel van het reglement van orde, moeten tweederde van de leden aanwezig zijn en is bij de stemming een tweederde meerderheid vereist. Gestemd wordt bij handopsteking, hoofdelijk of in het geheim, naargelang hetgeen is gevraagd. Indien wordt verzocht om een stemming over andere besluiten, volstaat een gewone meerderheid.

Artikel 24

De voorzitter of de ondervoorzitter die als voorzitter optreedt, heeft geen stemrecht, maar kan een ander lid van zijn delegatie aanwijzen om in zijn plaats te stemmen.

Artikel 25

De voorzitter of de permanente commissie kunnen bepalingen vaststellen op basis waarvan de studiegroep zich per briefwisseling over een vraagstuk kan uitspreken. Hiertoe versturen zij een mededeling waarin de leden wordt verzocht zich binnen een bepaalde termijn, die niet korter mag zijn dan 21 dagen, over dit vraagstuk uit te spreken. In de mededeling wordt de ter stemming voorliggende kwestie duidelijk toegelicht en worden de voorstellen vermeld waarover de leden verzocht wordt hun stem uit te brengen. Bij het verstrijken van de vooropgestelde termijn brengt de secretaris-generaal alle leden op de hoogte van het genomen besluit. Als vier regeringen, in antwoord op de mededeling, bezwaar maken tegen de stemming per briefwisseling, gaat de stemming niet door en wordt de besluitvorming over het vraagstuk uitgesteld de volgende zitting van de groep.

Officiële talen en werktalen

Artikel 26

Het Engels, het Spaans, het Frans en het Russisch zijn de officiële talen en werktalen van de studiegroep. Vertegenwoordigers die het woord willen voeren in een andere taal, zorgen zelf voor simultaanvertaling in één van de werktalen.

Alle documenten van de groep worden vertaald in de vier werktalen.

Artikel 27

De notulen van de zittingen bevatten een beknopt verslag van de debatten, dat eerst in voorlopige vorm wordt opgesteld. Indien een delegatie haar in het voorlopige verslag opgenomen verklaringen wil wijzigen, kan zij zulks doen door de secretaris-generaal hiervan op de hoogte te stellen binnen een periode van 21 dagen na het verschijnen van het verslag; nadien kunnen geen wijzigingen meer worden aangenomen, tenzij deze in de volgende zitting door de studiegroep wordt goedgekeurd.

Artikel 28

De gegevens waarover de studiegroep beschikt, de verslagen van de debatten en alle andere documenten van de groep, haar diverse commissies en andere organen zijn geheim, tenzij de groep of, in voorkomend geval, de permanente commissie, anders beslist.

Permanente commissie**Artikel 29**

De studiegroep richt een permanente commissie op die bestaat uit de leden van de groep die aan de secretaris-generaal hun wens kenbaar hebben gemaakt om deel te nemen aan het werk van de commissie. De documenten met betrekking tot de werkzaamheden van de commissie worden toegezonden aan de door de leden van de Commissie aangewezen personen.

De permanente commissie verkiest haar voorzitter en ondervoorzitters.

De secretaris-generaal of een door hem aangewezen functionaris vervult de functie van secretaris van de commissie.

De commissie, die tenminste twee keer per jaar samenkomt, stelt haar eigen reglement van orde vast.

Artikel 30

De permanente commissie volgt de situatie van lood en zink van nabij en doet alle relevant geachte aanbevelingen aan de studiegroep. De commissie vervult alle andere taken die haar door de groep worden opgedragen. Zij draagt ook de nodige verantwoordelijkheden met betrekking tot de werking van het secretariaat, het opstellen van de ontwerp-begroting en de andere in artikel 12 bedoelde financiële bepalingen. De commissie wordt regelmatig op de hoogte gehouden van alle namens de groep uitgevoerde financiële verrichtingen.

Andere commissies**Artikel 31**

De studiegroep kan de nodige commissies en organen oprichten onder door haar vast te stellen voorwaarden.

Secretariaat**Artikel 32**

De studiegroep beschikt over een secretariaat dat bestaat uit een secretaris-generaal en het nodige personeel. Het secretariaatspersoneel wordt benoemd of in dienst genomen onder door de groep vast te stellen voorwaarden.

Artikel 33

Onder voorbehoud van de door de studiegroep genomen besluiten met betrekking tot het secretariaat, staat de secretaris-generaal in voor de uitvoering van alle secretariaatstaken, waaronder de dienstverlening aan de groep en haar commissies.

Wijzigingen**Artikel 34**

Dit reglement van orde kan worden gewijzigd bij een besluit van de studiegroep uit hoofde van artikel 23.

BESLUIT VAN DE RAAD
van 12 maart 2001
houdende benoeming van een Oostenrijks plaatsvervanger van het Comité van de Regio's
(2001/222/EG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 263,

Gelet op het besluit van de Raad van 26 januari 1998 houdende benoeming van de leden en plaatsvervangers van het Comité van de Regio's ⁽¹⁾,

Overwegende dat in het Comité van de Regio's een zetel van een plaatsvervanger is vrijgekomen door het aftreden van mevrouw Brigitte EDERER, waarvan de Raad op 6 februari 2001 in kennis is gesteld,

Gezien de voordracht van de Oostenrijkse regering,

BESLUIT:

Enig artikel

De heer Sepp RIEDER wordt benoemd tot plaatsvervanger van het Comité van de Regio's, ter vervanging van mevrouw Brigitte EDERER, voor de verdere duur van haar ambtstermijn, d.w.z. tot en met 25 januari 2002.

Gedaan te Brussel, 12 maart 2001.

Voor de Raad

De voorzitter

B. RINGHOLM

⁽¹⁾ PB L 28 van 4.2.1998, blz. 19.

COMMISSIE

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 21 maart 2001

tot vaststelling van beschermende maatregelen in verband met mond- en klauwzeer in Nederland

(kennisgeving geschied onder nummer C(2001) 964)

(Voor de EER relevante tekst)

(2001/223/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 90/425/EEG van de Raad van 26 juni 1990 inzake veterinaire en zoötechnische controles in het intracommunautaire handelsverkeer in bepaalde levende dieren en producten in het vooruitzicht van de totstandbrenging van de interne markt ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 92/118/EEG van de Raad ⁽²⁾, en met name op artikel 10,

Gelet op Richtlijn 89/662/EEG van de Raad van 11 december 1989 inzake veterinaire controles in het intracommunautaire handelsverkeer in het vooruitzicht van de totstandbrenging van de interne markt ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 92/118/EEG, en met name op artikel 9,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Op grond van de melding van uitbraken van mond- en klauwzeer in het Verenigd Koninkrijk heeft de Commissie Beschikking 2001/172/EG tot vaststelling van beschermende maatregelen in verband met mond- en klauwzeer in het Verenigd Koninkrijk ⁽⁴⁾, laatstelijk gewijzigd bij Beschikking 2001/190/EG ⁽⁵⁾, vastgesteld.
- (2) Op grond van de melding van uitbraken van mond- en klauwzeer in Frankrijk heeft de Commissie Beschikking 2001/208/EG ⁽⁶⁾ vastgesteld.
- (3) In Nederland zijn uitbraken van mond- en klauwzeer geconstateerd.
- (4) De situatie met betrekking tot mond- en klauwzeer in bepaalde delen van Nederland kan, in verband met het op de markt brengen van en de handel in levende evenhoevige dieren en bepaalde producten daarvan, een gevaar opleveren voor de veebeslagen in andere delen van het grondgebied van Nederland en in andere lidstaten.
- (5) Nederland heeft op grond van Richtlijn 85/511/EEG van de Raad van 18 november 1985 tot vaststelling van gemeenschappelijke maatregelen ter bestrijding van

mond- en klauwzeer ⁽⁷⁾, laatstelijk gewijzigd bij de Akte van Toetreding van Oostenrijk, Finland en Zweden, maatregelen getroffen en heeft bovendien aanvullende maatregelen genomen in de besmette gebieden, inclusief de bij Beschikking 2001/172/EG vastgestelde maatregelen.

- (6) De ziektesituatie in Nederland vereist dat de maatregelen die Nederland heeft genomen om mond- en klauwzeer te bestrijden, worden verscherpt door de vaststelling, in nauwe samenwerking met de betrokken lidstaat, van aanvullende beschermende maatregelen van de Gemeenschap.
- (7) Aangezien sommige categorieën behandelde producten van dierlijke oorsprong geen risico's op verspreiding van de ziekte opleveren, is het dienstig bepalingen op te nemen die de handel in dergelijke producten mogelijk maken op voorwaarde dat voor een adequate certificering wordt gezorgd.
- (8) In de voor 27 maart 2001 geplande vergadering van het Permanent Veterinair Comité zal de situatie opnieuw worden bezien en zullen de maatregelen zo nodig worden aangepast.
- (9) De in deze beschikking vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Permanent Veterinair Comité,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

Onverminderd de maatregelen die Nederland heeft genomen in het kader van Richtlijn 85/511/EEG van de Raad, zorgt Nederland ervoor dat de volgende maatregelen worden getroffen:

1. Levende runderen, schapen, geiten, varkens of andere evenhoevige dieren worden niet tussen de in de bijlagen I en II vermelde delen van zijn grondgebied verplaatst.

⁽¹⁾ PB L 224 van 18.8.1990, blz. 29.

⁽²⁾ PB L 62 van 15.3.1993, blz. 49.

⁽³⁾ PB L 395 van 30.12.1989, blz. 13.

⁽⁴⁾ PB L 62 van 2.3.2001, blz. 22.

⁽⁵⁾ PB L 67 van 9.3.2001, blz. 88.

⁽⁶⁾ PB L 73 van 15.3.2001, blz. 38.

⁽⁷⁾ PB L 315 van 26.11.1985, blz. 11.

2. Levende runderen, schapen, geiten, varkens of andere evenhoevige dieren worden niet verzonden uit of verplaatst via de in de bijlagen I en II vermelde delen van zijn grondgebied.

In afwijking van het bepaalde in de eerste alinea mogen de bevoegde autoriteiten rechtstreeks en ononderbroken transitvervoer van evenhoevige dieren via hoofdwegen en spoorlijnen door de in de bijlagen I en II vermelde gebieden toestaan.

3. Op de bij Richtlijn 64/432/EEG van de Raad ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2000/20/EG ⁽²⁾, vastgestelde gezondheidscertificaten voor levende runderen en varkens en op de bij Richtlijn 91/68/EEG van de Raad ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Beschikking 94/953/EG ⁽⁴⁾, vastgestelde gezondheidscertificaten voor levende schapen en geiten wordt de volgende vermelding aangebracht als de dieren naar andere lidstaten worden verzonden uit andere dan de in de bijlagen I en II vermelde delen van het grondgebied van Nederland:

„Deze dieren voldoen aan Beschikking 2001/223/EG van de Commissie van 21 maart 2001 tot vaststelling van beschermende maatregelen in verband met mond- en klauwzeer in Nederland.”.

4. Op de gezondheidscertificaten voor andere evenhoevige dieren dan die waarvoor de in punt 3 bedoelde certificaten worden afgegeven, die naar andere lidstaten worden verzonden uit andere dan de in de bijlagen I en II vermelde delen van het grondgebied van Nederland, wordt de volgende vermelding aangebracht:

„Deze levende evenhoevige dieren voldoen aan Beschikking 2001/223/EG van de Commissie van 21 maart 2001 tot vaststelling van beschermende maatregelen in verband met mond- en klauwzeer in Nederland.”.

5. Verplaatsingen naar andere lidstaten van dieren die vergezeld gaan van een diergezondheidscertificaat zoals bedoeld in punt 3 of punt 4, worden alleen toegestaan als de plaatselijke veterinaire autoriteit drie dagen tevoren een melding terzake heeft verzonden aan de centrale en plaatselijke veterinaire autoriteiten in de lidstaat van bestemming.

Artikel 2

1. Nederland verzendt geen vers vlees van runderen, schapen, geiten, varkens of andere evenhoevige dieren dat afkomstig is uit de in bijlage I vermelde delen van zijn grondgebied of dat is verkregen van dieren uit die delen van Nederland.

Vers vlees zoals bedoeld in de eerste alinea omvat ook gehakt vlees en vleesbereidingen overeenkomstig Richtlijn 94/65/EG van de Raad tot vaststelling van voorschriften voor de productie en het in de handel brengen van gehakt vlees en vleesbereidingen ⁽⁵⁾.

2. Het in lid 1 vastgestelde verbod geldt niet voor:

- a) vers vlees dat vóór 20 februari 2001 is verkregen, op voorwaarde dat het vlees duidelijk is geïdentificeerd en dat het sedert die datum bij vervoer en opslag gescheiden is

gehouden van vlees dat niet bestemd is om te worden verzonden uit de in bijlage I vermelde gebieden;

- b) vers vlees dat is verkregen van dieren die zijn gehouden buiten de in bijlage I vermelde gebieden en die, in afwijking van het bepaalde in artikel 1, punt 1, rechtstreeks, onder officiële controle, in verzegelde vervoermiddelen en voor onmiddellijke slachting zijn vervoerd naar een slachthuis dat ligt in een van de in bijlage I vermelde gebieden, maar buiten het beschermingsgebied; dit vlees mag alleen in Nederland op de markt worden gebracht;

- c) vers vlees dat in uitsnijderijen in de in bijlage I vermelde gebieden is verkregen met inachtneming van de volgende voorwaarden:

— in de inrichting wordt alleen vers vlees als omschreven onder a) en b) verwerkt of vers vlees afkomstig van dieren die zijn gehouden en geslacht buiten de in bijlage I vermelde gebieden;

— al dit verse vlees wordt voorzien van het keurmerk zoals vastgesteld in hoofdstuk XI van bijlage I bij Richtlijn 64/433/EEG van de Raad betreffende de gezondheidsvoorschriften voor de productie en het in de handel brengen van vers vlees ⁽⁶⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 95/23/EG ⁽⁷⁾;

— in de inrichting wordt gewerkt onder stringente veterinaire controle;

— het verse vlees wordt duidelijk geïdentificeerd en wordt bij vervoer en opslag gescheiden gehouden van vlees dat niet bestemd is om te worden verzonden uit de in bijlage I vermelde gebieden;

— de naleving van de hierboven vastgestelde voorwaarden wordt gecontroleerd door de bevoegde veterinaire autoriteit onder toezicht van de centrale veterinaire autoriteiten, die de andere lidstaten en de Commissie een lijst medelen van de inrichtingen die zij op grond van deze bepalingen hebben erkend;

- d) vers vlees dat is verkregen van dieren van voor de ziekte gevoelige soorten van herkomst uit de in bijlage I vermelde gebieden, en dat onder veterinair toezicht wordt vervoerd naar een buiten de in bijlage I vermelde gebieden gelegen inrichting in Nederland om daar een behandeling te ondergaan overeenkomstig artikel 3, lid 2.

3. Vlees dat uit Nederland naar andere lidstaten wordt verzonden, gaat vergezeld van een door een officiële dierenarts afgegeven certificaat. Op het certificaat wordt de volgende vermelding aangebracht :

„Dit vlees voldoet aan Beschikking 2001/223/EG van de Commissie van 21 maart 2001 tot vaststelling van beschermende maatregelen in verband met mond- en klauwzeer in Nederland.”.

Artikel 3

1. Nederland verzendt geen vleesproducten die in de in bijlage I vermelde delen van Nederland zijn bereid met vlees van runderen, schapen, geiten, varkens of andere evenhoevige dieren, of die elders zijn bereid met vlees van dieren uit bovenbedoelde delen van Nederland.

⁽¹⁾ PB 121 van 29.7.1964, blz. 1977/64

⁽²⁾ PB L 163 van 4.7.2000, blz. 35.

⁽³⁾ PB L 46 van 19.2.1991, blz. 19.

⁽⁴⁾ PB L 371 van 31.12.1994, blz. 14.

⁽⁵⁾ PB L 368 van 31.12.1994, blz. 10.

⁽⁶⁾ PB 121 van 29.7.1964, blz. 2012/64 — Richtlijn bijgewerkt bij Richtlijn 91/497/EEG (PB L 268 van 24.9.1991, blz. 69).

⁽⁷⁾ PB L 243 van 11.10.1995, blz. 7.

2. Het in lid 1 vastgestelde verbod geldt niet voor vleesproducten die een van de in artikel 4, lid 1, van Richtlijn 80/215/EEG ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 91/687/EEG van de Raad ⁽²⁾, vastgestelde behandelingen hebben ondergaan, noch voor vleesproducten als omschreven in Richtlijn 77/99/EEG van de Raad betreffende de gezondheidsvoorschriften voor de productie en het in de handel brengen van vleesproducten en bepaalde andere producten van dierlijke oorsprong ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 97/76/EG ⁽⁴⁾, bij de bereiding waarvan in het gehele product de pH op elk moment minder dan 6 bedroeg.

3. Het in lid 1 vastgestelde verbod geldt niet voor:

a) vleesproducten die zijn bereid met vlees van eenhoevige dieren die vóór 20 februari 2001 zijn geslacht, op voorwaarde dat de vleesproducten duidelijk zijn geïdentificeerd en dat zij sedert die datum bij vervoer en opslag gescheiden zijn gehouden van vleesproducten die niet bestemd zijn om te worden verzonden uit de in bijlage I vermelde gebieden;

b) vleesproducten die in inrichtingen zijn bereid met inachtneming van de volgende voorwaarden:

- al het verse vlees dat in de inrichting wordt gebruikt, voldoet aan de in artikel 2, lid 2, vastgestelde voorwaarden,
- alle in het eindproduct verwerkte vleesproducten voldoen aan de onder a) vastgestelde voorwaarden of zijn bereid met vers vlees dat afkomstig is van dieren die zijn gehouden en geslacht buiten de in bijlage I vermelde gebieden,
- alle vleesproducten worden voorzien van het keurmerk zoals vastgesteld in hoofdstuk VI van bijlage B bij Richtlijn 77/99/EEG,
- in de inrichting wordt gewerkt onder stringente veterinaire controle,
- de vleesproducten worden duidelijk geïdentificeerd en worden bij vervoer en opslag gescheiden gehouden van vlees en vleesproducten die niet bestemd zijn om te worden verzonden uit de in bijlage I vermelde gebieden,
- de naleving van de hierboven vastgestelde voorwaarden wordt gecontroleerd door de bevoegde autoriteit onder de verantwoordelijkheid van de centrale veterinaire autoriteiten, die de andere lidstaten en de Commissie een lijst mededelen van de inrichtingen die zij op grond van deze bepalingen hebben erkend;

c) vleesproducten die in delen van het grondgebied die niet zijn vermeld in bijlage I, zijn bereid met vlees dat vóór 20 februari 2001 is verkregen in delen van het grondgebied die wel zijn vermeld in bijlage I, op voorwaarde dat het vlees en de vleesproducten duidelijk zijn geïdentificeerd en bij vervoer en opslag gescheiden zijn gehouden van vlees en vleesproducten die niet bestemd zijn om te worden verzonden uit de in bijlage I vermelde gebieden.

4. Vleesproducten die uit Nederland naar andere lidstaten worden verzonden, gaan vergezeld van een officieel certificaat. Op het certificaat wordt de volgende vermelding aangebracht:

„Deze vleesproducten voldoen aan Beschikking 2001/223/EG van de Commissie van 21 maart 2001 tot vaststelling van beschermende maatregelen in verband met mond- en klauwzeer in Nederland.”.

5. In afwijking van lid 4 kan, voor vleesproducten die aan de in lid 2 vastgestelde eisen voldoen en die worden verzonden in hermetisch gesloten recipiënten of zijn verkregen in een inrichting die zowel HACCP ⁽⁵⁾ toepast als een controleerbare standaard-werkmethode die garandeert dat aan de behandelingsnormen wordt voldaan en dat de desbetreffende gegevens worden geregistreerd, ermee worden volstaan dat de inachtneming van de in lid 2 vastgestelde eisen inzake de behandeling wordt vermeld in het handelsdocument waarvan de zending vergezeld gaat en dat is aangevuld overeenkomstig artikel 9.

Artikel 4

1. Nederland verzendt geen voor menselijke consumptie of niet voor menselijke consumptie bestemde melk uit de in bijlage I vermelde delen van zijn grondgebied.

2. Het in lid 1 vastgestelde verbod geldt niet voor voor menselijke consumptie of niet voor menselijke consumptie bestemde melk die ten minste:

a) eerst is gepasteuriseerd overeenkomstig de in hoofdstuk 1, punt 3, onder b), van bijlage I bij Richtlijn 92/118/EEG vastgestelde normen en vervolgens een tweede warmtebehandeling heeft ondergaan in de vorm van hogetemperatuurpasteurisatie, UHT of sterilisatie, dan wel een drogingsprocédé waarbij onder andere een warmtebehandeling wordt toegepast waarvan het resultaat gelijkwaardig is aan dat van een van bovengenoemde behandelingen, of

b) eerst is gepasteuriseerd overeenkomstig de in hoofdstuk 1, punt 3, onder b), van bijlage I bij Richtlijn 92/118/EEG vastgestelde normen en bovendien een behandeling heeft ondergaan waarbij de pH gedurende tenminste één uur tot minder dan 6 is teruggebracht.

3. Het in lid 1 vastgestelde verbod geldt niet voor melk die in inrichtingen in de in bijlage I vermelde gebieden is bereid met inachtneming van de volgende voorwaarden:

a) alle in de inrichting gebruikte melk voldoet aan de in lid 2 vastgestelde voorwaarden of is afkomstig van dieren die worden gehouden buiten de in bijlage I vermelde gebieden;

b) in de inrichting wordt gewerkt onder stringente veterinaire controle;

c) de melk wordt duidelijk geïdentificeerd en wordt bij vervoer en opslag gescheiden gehouden van melk en melkproducten die niet bestemd zijn om te worden verzonden uit de in bijlage I vermelde gebieden;

d) rauwe melk die afkomstig is van bedrijven buiten de in bijlage I vermelde gebieden wordt naar bovenbedoelde inrichtingen vervoerd in voertuigen die voorafgaand aan dat vervoer zijn gereinigd en ontsmet en die vervolgens niet in contact zijn geweest met in de in bijlage I vermelde gebieden gelegen bedrijven waar dieren worden gehouden van voor mond- en klauwzeer gevoelige soorten;

⁽¹⁾ PB L 47 van 21.2.1980, blz. 4.

⁽²⁾ PB L 377 van 31.12.1991, blz. 16.

⁽³⁾ PB L 26 van 31.1.1977, blz. 85 — Richtlijn bijgewerkt bij Richtlijn 92/5/EEG (PB L 57 van 2.3.1992, blz. 1).

⁽⁴⁾ PB L 10 van 16.1.1998, blz. 25.

⁽⁵⁾ HACCP = Hazard Analysis and Critical Control Points.

e) de naleving van de hierboven vastgestelde voorwaarden wordt gecontroleerd door de bevoegde veterinaire autoriteit onder toezicht van de centrale veterinaire autoriteiten, die de andere lidstaten en de Commissie een lijst meedelen van de inrichtingen die zij op grond van deze bepalingen hebben erkend.

4. Melk die uit Nederland naar andere lidstaten wordt verzonden, gaat vergezeld van een officieel certificaat. Op het certificaat wordt de volgende vermelding aangebracht:

„Deze melk voldoet aan Beschikking 2001/223/EG van de Commissie van 21 maart 2001 tot vaststelling van beschermende maatregelen in verband met mond- en klauwzeer in Nederland.”.

5. In afwijking van lid 4 kan, voor melk die aan de in lid 2, onder a) of b), vastgestelde eisen voldoet en die wordt verzonden in hermetisch gesloten recipiënten of is verwerkt in een inrichting die zowel HACCP toepast als een controleerbare standaard-werkmethode die garandeert dat aan de behandelingsnormen wordt voldaan en dat de desbetreffende gegevens worden geregistreerd, ermee worden volstaan dat de inachtneming van de in lid 2, onder a) of b), vastgestelde eisen inzake de behandeling wordt vermeld in het handelsdocument waarvan de zending vergezeld gaat en dat is aangevuld overeenkomstig artikel 9.

Artikel 5

1. Nederland verzendt geen voor menselijke consumptie of niet voor menselijke consumptie bestemde melkproducten uit de in bijlage I vermelde delen van zijn grondgebied.

2. Het in lid 1 vastgestelde verbod geldt niet voor voor menselijke consumptie of niet voor menselijke consumptie bestemde melkproducten:

- a) die vóór 20 februari 2001 zijn bereid;
- b) die zijn bereid met melk waarvoor artikel 4, lid 2 of lid 3, van toepassing is;
- c) die een warmtebehandeling hebben ondergaan bij een temperatuur van tenminste 72 °C gedurende tenminste 15 seconden, met dien verstande dat een dergelijke behandeling niet vereist is voor eindproducten waarvan de ingrediënten aan de respectieve bij deze beschikking vastgestelde veterinaire voorschriften voldoen.
- d) die worden uitgevoerd naar een derde land waar dergelijke producten mogen worden ingevoerd nadat ze een andere dan de bij deze beschikking vastgestelde behandeling hebben ondergaan.

3. Het in lid 1 vastgestelde verbod geldt niet voor:

- a) melkproducten die in inrichtingen in de in bijlage I vermelde gebieden zijn bereid met inachtneming van de volgende voorwaarden:
 - alle in de inrichting gebruikte melk voldoet aan de in artikel 4, lid 2, vastgestelde voorwaarden of is afkomstig van dieren die worden gehouden buiten de in bijlage I vermelde gebieden,

- alle in het eindproduct gebruikte melkproducten voldoen aan de in lid 2 vastgestelde voorwaarden of zijn bereid met melk afkomstig van dieren die worden gehouden buiten de in bijlage I vermelde gebieden,
- in de inrichting wordt gewerkt onder stringente veterinaire controle,
- de melkproducten worden duidelijk geïdentificeerd en worden bij vervoer en opslag gescheiden gehouden van melk en melkproducten die niet bestemd zijn om te worden verzonden uit de in bijlage I vermelde gebieden,
- de naleving van de hierboven vastgestelde voorwaarden wordt gecontroleerd door de bevoegde autoriteit onder de verantwoordelijkheid van de centrale veterinaire autoriteiten, die de andere lidstaten en de Commissie een lijst meedelen van de inrichtingen die zij op grond van deze bepalingen hebben erkend;

b) melkproducten die in delen van het grondgebied buiten de in bijlage I vermelde gebieden zijn bereid met melk die vóór 20 februari 2001 is verkregen in delen van het grondgebied die zijn vermeld in bijlage I, op voorwaarde dat de melkproducten duidelijk zijn geïdentificeerd en bij vervoer en opslag gescheiden zijn gehouden van melkproducten die niet bestemd zijn om te worden verzonden uit de in bijlage I vermelde gebieden.

4. Melkproducten die uit Nederland naar andere lidstaten worden verzonden, gaan vergezeld van een officieel certificaat. Op het certificaat wordt de volgende vermelding aangebracht:

„Deze melkproducten voldoen aan Beschikking 2001/223/EG van de Commissie van 21 maart 2001 tot vaststelling van beschermende maatregelen in verband met mond- en klauwzeer in Nederland.”.

5. In afwijking van lid 4 kan, voor melkproducten die voldoen aan de in lid 2 vastgestelde eisen en die worden verzonden in hermetisch gesloten recipiënten of zijn verwerkt in een inrichting die zowel HACCP toepast als een controleerbare standaard-werkmethode die garandeert dat aan de behandelingsnormen wordt voldaan en dat de desbetreffende gegevens worden geregistreerd, ermee worden volstaan dat de inachtneming van de in lid 2 vastgestelde eisen wordt vermeld in het handelsdocument waarvan de zending vergezeld gaat en dat is aangevuld overeenkomstig artikel 9.

Artikel 6

1. Nederland zendt geen sperma, eicellen en embryo's van runderen, schapen, geiten, varkens of andere evenhoevige dieren uit de in bijlage I vermelde delen van zijn grondgebied naar andere delen van Nederland.

2. Nederland verzendt geen sperma, eicellen en embryo's van runderen, schapen, geiten, varkens of andere evenhoevige dieren uit de in de bijlagen I en II vermelde delen van zijn grondgebied.

3. De bovenstaande verbodsbepalingen gelden niet voor diepgevroren sperma en embryo's van runderen, verkregen vóór 20 februari 2001.

4. Op het bij Richtlijn 88/407/EEG van de Raad ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij de Akte van Toetreding van Oostenrijk, Finland en Zweden, vastgestelde gezondheidscertificaat waarvan uit Nederland naar andere lidstaten verzonden diepgevroren sperma van runderen vergezeld gaat, wordt de volgende vermelding aangebracht:

„Dit diepgevroren sperma van runderen voldoet aan Beschikking 2001/223/EG van de Commissie van 21 maart 2001 tot vaststelling van beschermende maatregelen in verband met mond- en klauwzeer in Nederland.”.

5. Op het bij Richtlijn 89/556/EEG van de Raad ⁽²⁾, laatstelijk gewijzigd bij de Akte van Toetreding van Oostenrijk, Finland en Zweden, vastgestelde gezondheidscertificaat waarvan uit Nederland naar andere lidstaten verzonden embryo's van runderen vergezeld gaan, wordt de volgende vermelding aangebracht:

„Deze embryo's van runderen voldoen aan Beschikking 2001/223/EG van de Commissie van 21 maart 2001 tot vaststelling van beschermende maatregelen in verband met mond- en klauwzeer in Nederland.”.

Artikel 7

1. Nederland verzendt geen huiden van runderen, schapen, geiten, varkens of andere evenhoevige dieren uit de in bijlage I vermelde delen van zijn grondgebied.

2. Het in lid 1 vastgestelde verbod geldt niet voor huiden die vóór 20 februari 2001 zijn verkregen of die voldoen aan de eisen die zijn vastgesteld in hoofdstuk 3, deel I, punt A, tweede tot en met vijfde streepje, of punt B, derde en vierde streepje, van bijlage I bij Richtlijn 92/118/EEG van de Raad. Behandelde huiden moeten zorgvuldig gescheiden worden gehouden van onbehandelde huiden.

3. Nederland ziet erop toe dat huiden van runderen, schapen, geiten, varkens of andere evenhoevige dieren die naar andere lidstaten worden verzonden, vergezeld gaan van een certificaat met de volgende vermelding:

„Deze huiden voldoen aan Beschikking 2001/223/EG van de Commissie van 21 maart 2001 tot vaststelling van beschermende maatregelen in verband met mond- en klauwzeer in Nederland.”.

4. In afwijking van lid 3 kan, voor huiden die aan de in hoofdstuk 3, deel I, punt A, tweede tot en met vijfde streepje, van bijlage I bij Richtlijn 92/118/EEG vastgestelde eisen voldoen, ermee worden volstaan dat zij vergezeld gaan van een handelsdocument waarin wordt verklaard dat zij voldoen aan de eisen inzake de behandeling die zijn vastgesteld in hoofdstuk 3, deel I, punt A, tweede, derde, vierde en vijfde streepje, van bijlage I bij Richtlijn 92/118/EEG.

5. In afwijking van lid 3 kan, voor huiden die aan de in hoofdstuk 3, deel I, punt B, derde en vierde streepje, van bijlage I bij Richtlijn 92/118/EEG vastgestelde eisen voldoen, ermee worden volstaan dat de inachtneming van de in hoofdstuk 3, deel I, punt B, derde en vierde streepje, van bijlage I bij Richtlijn 92/118/EEG vastgestelde eisen inzake de behandeling wordt

vermeld in het handelsdocument waarvan de zending vergezeld gaat en dat is aangevuld overeenkomstig artikel 9.

Artikel 8

1. Nederland verzendt geen van runderen, schapen, geiten, varkens of andere evenhoevige dieren afkomstige producten die niet in de artikelen 2 tot en met 7 zijn genoemd en die na 20 februari 2001 zijn vervaardigd, uit de in bijlage I vermelde delen van zijn grondgebied.

Nederland verzendt geen gier of vaste mest uit de in bijlage I vermelde delen van zijn grondgebied.

2. Het in lid 1, eerste alinea, vastgestelde verbod geldt niet voor:

- a) in lid 1, eerste alinea, bedoelde dierlijke producten die één van de volgende behandelingen hebben ondergaan:
 - een warmtebehandeling in een hermetisch gesloten recipiënt, bij een Fo-waarde van tenminste 3,0, of
 - een warmtebehandeling waarbij de kerntemperatuur op tenminste 70 °C wordt gebracht;
- b) bloed en bloedproducten als omschreven in hoofdstuk 7 van bijlage I bij Richtlijn 92/118/EEG, die tenminste een van de volgende behandelingen hebben ondergaan:
 - warmtebehandeling bij een temperatuur van 65 °C gedurende tenminste drie uur, gevolgd door een test op de doeltreffendheid,
 - bestraling met een straling van 2,5 megarad of met gammastralen, gevolgd door een test op de doeltreffendheid,
 - wijziging van de pH-waarde in pH 5 of lager gedurende tenminste twee uur, gevolgd door een test op de doeltreffendheid;
- c) reuzel en gesmolten vet die de in hoofdstuk 9, punt 2, onder A, van bijlage I bij Richtlijn 92/118/EEG voorgescreven warmtebehandeling hebben ondergaan;
- d) darmen van dieren waarop het bepaalde in hoofdstuk 2, punt B, van bijlage I bij Richtlijn 92/118/EEG van overeenkomstige toepassing is;
- e) schapenwol, haar van herkauwers en varkenshaar, machinaal gewassen of via looiing verkregen, en onbewerkte schapenwol, onbewerkt haar van herkauwers en onbewerkt varkenshaar, droog en veilig verpakt;
- f) halfvochtig en gedroogd voeder voor gezelschapsdieren dat aan de in hoofdstuk 4, punt 2, respectievelijk punt 3, van bijlage I bij Richtlijn 92/118/EEG vastgestelde eisen voldoet;
- g) mengproducten waarvoor geen verdere behandeling vereist is en die producten van dierlijke oorsprong bevatten, met dien verstande dat de behandeling niet vereist is voor eindproducten waarvan de ingrediënten aan de desbetreffende bij deze beschikking vastgestelde veterinairerechtelijke voorschriften voldoen;
- h) jachttrofeën zoals bedoeld in hoofdstuk 13, punt B, onder 2, b), van bijlage I bij Richtlijn 92/118/EEG van de Raad.

⁽¹⁾ PB L 194 van 22.7.1988, blz. 10.

⁽²⁾ PB L 302 van 19.10.1989, blz. 1.

3. Nederland ziet erop toe dat de in lid 2 bedoelde dierlijke producten die naar andere lidstaten worden verzonden, vergezeld gaan van een officieel certificaat met de volgende vermelding:

„Deze dierlijke producten voldoen aan Beschikking 2001/223/EG van de Commissie van 21 maart 2001 tot vaststelling van beschermende maatregelen in verband met mond- en klauwzeer in Nederland.”.

4. In afwijking van lid 3 kan, voor de in lid 2, onder b), c) en d), genoemde producten, ermee worden volstaan dat de inachtneming van de eisen inzake de behandeling wordt vermeld in het handelsdocument dat krachtens de terzake geldende communautaire wetgeving is vereist en dat is aangevuld overeenkomstig artikel 9.

5. In afwijking van lid 3 kan, voor de in lid 2, onder e) genoemde producten, ermee worden volstaan dat zij vergezeld gaan van een handelsdocument waarin is vermeld dat zij machinaal zijn gewassen, via looïing zijn verkregen of voldoen aan hoofdstuk 15, de punten 2 en 4, van bijlage I bij Richtlijn 92/118/EEG.

6. In afwijking van lid 3 kan, voor de in lid 2, onder g) genoemde producten die zijn vervaardigd in een inrichting die zowel HACCP toepast als een controleerbare standaard-werkmethode die garandeert dat de voorverwerkte ingrediënten voldoen aan de desbetreffende bij deze beschikking vastgestelde veterinaire rechtelijke voorschriften, ermee worden volstaan dat dit wordt vermeld in het handelsdocument dat de zending vergezelt en dat overeenkomstig artikel 9 is aangevuld.

Artikel 9

In de gevallen waarin naar dit artikel wordt verwezen, zien de bevoegde autoriteiten van Nederland erop toe dat het krachtens de communautaire wetgeving voor het intracommunautaire handelsverkeer vereiste handelsdocument wordt aangevuld met een kopie van een officieel certificaat waarin wordt verklaard dat het productieproces is gecontroleerd, in overeenstemming is bevonden met de terzake geldende communautaire regelgeving en toereikend is om het mond- en klauwzeervirus te vernietigen of dat de betrokken producten zijn vervaardigd uit behandeld materiaal waarvoor de vereiste certificaten zijn afgegeven, en dat bepalingen zijn vastgesteld om herbesmetting met het mond- en klauwzeervirus na behandeling te vermijden.

Het certificaat waarin wordt verklaard dat het productieproces is gecontroleerd, wordt voorzien van een verwijzing naar deze beschikking, is geldig gedurende 30 dagen, vermeldt de datum waarop de geldigheidsduur afloopt en kan worden hernieuwd nadat de inrichting is geïnspecteerd.

Artikel 10

1. Nederland ziet erop toe dat voertuigen die in de in bijlage I vermelde gebieden zijn gebruikt voor het vervoer van levende dieren, na elk transport worden gereinigd en ontsmet, en levert het bewijs dat deze ontsmetting is uitgevoerd.

2. Nederland ziet erop toe dat voor het ophalen van melk gebruikte vrachtwagens die op een bedrijf zijn geweest waar dieren van voor mond- en klauwzeer gevoelige soorten worden gehouden, worden gereinigd en ontsmet vóórdat zij de in bijlage II vermelde gebieden verlaten, en levert het bewijs dat deze ontsmetting is uitgevoerd.

Artikel 11

De in de artikelen 3, 4, 5 en 8 vastgestelde beperkingen gelden niet voor de verzending van de in de artikelen 3, 4, 5 en 8 bedoelde producten uit de in bijlage I vermelde delen van het grondgebied van Nederland als die producten:

- hetzij niet zijn vervaardigd in Nederland en zijn bewaard in de oorspronkelijke verpakking waarop het land van oorsprong is vermeld,
- hetzij in een erkende inrichting die gevestigd is in een van de in bijlage I vermelde delen van het grondgebied van Nederland, zijn vervaardigd uit producten die reeds een behandeling of bewerking hebben ondergaan, die niet uit die gebieden afkomstig zijn, die sinds zij op het grondgebied van Nederland zijn binnengebracht, bij vervoer, opslag en verwerking gescheiden zijn gehouden van producten die niet zijn bestemd om te worden verzonden uit de in bijlage I vermelde gebieden, en die vergezeld gaan van een bij deze beschikking vereist handelsdocument of officieel certificaat.

Artikel 12

1. Nederland ziet erop toe dat paardachtigen die vanop zijn grondgebied naar een andere lidstaat worden verzonden, vergezeld gaan van een gezondheidscertificaat volgens het model in bijlage C bij Richtlijn 90/426/EEG van de Raad, dat uitsluitend mag worden afgegeven voor paardachtigen die in de laatste 15 dagen vóór de certificering niet hebben verbleven in een beschermingsgebied of een toezichtsgebied, ingesteld overeenkomstig artikel 9 van Richtlijn 85/511/EEG.

2. Nederland ziet erop toe dat paardachtigen zoals bedoeld in lid 1, die naar een andere lidstaat worden verzonden, vergezeld gaan van een officieel certificaat waarop de volgende vermelding is aangebracht:

„Deze paardachtigen voldoen aan Beschikking 2001/223/EG van de Commissie van 21 maart 2001 tot vaststelling van beschermende maatregelen in verband met mond- en klauwzeer in Nederland.”.

Artikel 13

De lidstaten brengen de maatregelen die zij ten aanzien van het handelsverkeer toepassen, in overeenstemming met deze beschikking. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Artikel 14

Deze beschikking is van toepassing tot en met 4 april 2001 om middernacht.

Artikel 15

Deze beschikking is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 21 maart 2001.

Voor de Commissie

David BYRNE

Lid van de Commissie

BIJLAGE I

In Nederland, de provincies:

Gelderland, Overijssel, Flevoland, Noord-Brabant

BIJLAGE II

In Nederland:

alle provincies van continentaal Nederland, met uitzondering van de in bijlage I vermelde provincies.

RECTIFICATIES**Rectificatie van Besluit 2001/173/EG van de Raad van 26 februari 2001 houdende benoeming van een Nederlands lid en een Nederlands plaatsvervangend lid van het Comité van de Regio's**

(Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen L 63 van 3 maart 2001)

Op bladzijde 2 van de omslag, titel van het besluit, en op bladzijde 56, titel van het besluit:

in plaats van: „houdende benoeming van een Nederlands lid en een Nederlands plaatsvervangend lid”

te lezen: „houdende benoeming van twee Nederlandse plaatsvervangende leden”.

Op bladzijde 56, enige overweging:

in plaats van: „Overwegende dat in het Comité van de Regio's twee zetels zijn vrijgekomen door het aftreden van de heer A.G.J.M. ROMBOUTS, lid, en mevrouw Mathilde VAN DEN BRINK, plaatsvervangend lid,”

te lezen: „Overwegende dat in het Comité van de Regio's twee zetels van plaatsvervangend lid zijn vrijgekomen door het aftreden van de heer A.G.J.M. ROMBOUTS en mevrouw Mathilde VAN DEN BRINK,”.

Op bladzijde 56, enig artikel, eerste regel:

in plaats van: „De heer W. ZWAAN wordt tot lid van het Comité van de Regio's benoemd”

te lezen: „De heer W. ZWAAN wordt tot plaatsvervangend lid van het Comité van de Regio's benoemd”.
